

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Aktuellt temanummer!

STATENS SKOLA ELLER HEMUNDERVISNING?

Debatt och analys, sid. 4-13

Karin Vidén rapporterar från Dominikanska Republiken

Batey Bienvenido!

Onsdageftermiddagen är varm och trafiken bullrig och rörig. Vi är på väg i två bilar ut till *Batey Bienvenido* inte långt från *Batey Palavé* där Maranataförsamlingen arbetar sedan sex år tillbaka. Vägen är bitvis väldigt gropig och det gäller att se upp för alla de motorcykeltaxi's som utan hastighetsbegränsning far vägen fram. Det är dags för vårt andra barnmöte i Bienvenido och MRs trogna läsare vet att det var en av de platser som drabbades hårt då orkanen Noel i oktober drog fram över landet med våldsamma skyfall till följd.

Genom syster **Fifa** i gemenskapen i Palavé leddes våra vägar till Bienvenido eftersom hon har sin syster **Sunilda** boende där, och som nu hade förlorat allt då huset hon hyrde fylldes av lervatten ca 1,5 meter upp. Genom snabbt inkomna gåvor från olika håll kunde vi då inom bara några dagar komma ca 100 familjer till hjälp på olika sätt och fick genom detta en mycket speciell kontakt med människorna där.

Alla är haitier och de gamla bland de boende talar enbart kreol och upplevde naturligtvis en oerhörd utsatthet i denna situation då man stod utan hem, tillhörigheter och ekonomisk hjälp.

Efter denna hjälpinsats har vi ibland besökt området och kunnat följa återuppbyggnaden och fortsatt hålla kontakt

med en del av dem som bor där. Många bor nu återigen i de hus som totalt översvämmades trots att de inser faran att liknande katastrofer ånyo kan inträffa. En av dem är just Sunilda som fortsätter hyra och med sin familj bo kvar trots farorna.

I februari hade vi vårt första

barnmöte där och det visade sig bli väldigt uppskattat. Utanför Sunildas hem finns en öppen plats under ett mangoträd som med sitt väldiga grenverk ger en nödvändig skugga åt alla de samlade barnen.

Den här onsdagen är besöket lite speciellt. Med oss har vi nämligen syskon

från församlingen hemma i Sverige. Det är **Robin Widen** som tillsammans med sina barn **Marcus, Elaine** och **Anne-Lie**, samt **Jennifer Johansson** besöker oss och missionsarbetet under en tvåveckorsperiod.

Vi kör sakta ned för den avsmalnande vägen ned mot Bateyområdet och många är de som känner igen oss och vet att nu ska det bli möte. Den blå presenningen rullas ut, mikrofon och högtalare installeras och med sladdar från Sunildas hus hoppas vi att vi ska få ström också vilket inte är någon självklarhet. Under tiden vi förbereder närmar sig fler och fler barn. Några mammor med sina minsta kommer bärande på varsin plaststol och sätter sig tillrätta för att vara med, allt medan solen sakta sjunker något och ger en mer behaglig luft. De grannar som bor närmast sätter sig utanför sina små hus och har så att säga mötet från första parkett.

Nu börjar fler barn komma och en lång, lång rad av skor står uppradade utanför presenningen, den får inte smutsas ner, utan där ska man sitta bara.

En lite större grabb utmärker sig genom att direkt krumbukta och ställa till oreda, men vid närmare kontakt visar det sig att denna 12-åring inte går i skolan, och inte lärt sig läsa. Han lever ett alltför fritt liv utan tillsyn och är naturligtvis genom detta väldigt utsatt för negativa krafter som gärna utnyttjar unga grabbar för kriminella

"Mötet börjar och det är en fröjd att höra och se dessa små och stora barn sjunga om Jesus!"

handlingar. Vi har tidigare fått liknande informationer om att det i Bienvenido finns större barn som inte får skolgång pga att deras föräldrar lever utan dokument i landet, och ser det som ett böneämne i det fortsatta arbetet att med Guds ledning kunna komma dessa unga till hjälp.

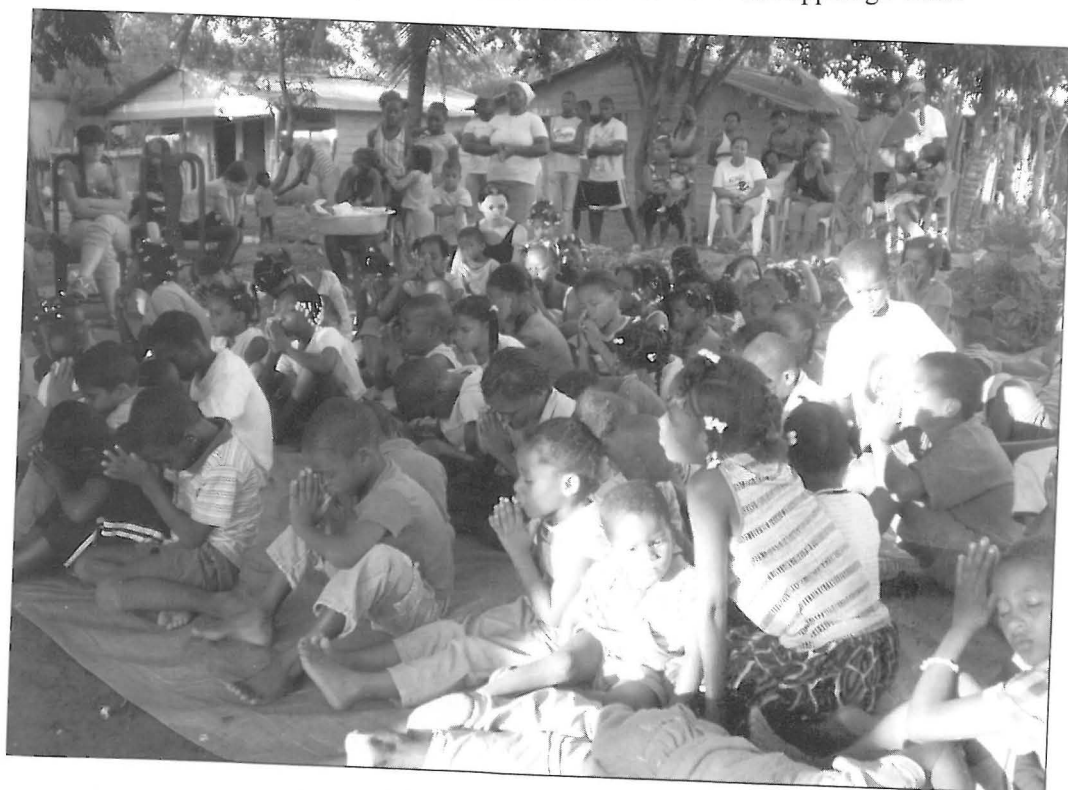
Mötet börjar och det är en fröjd att höra och se dessa små och stora barn sjunga om Jesus. Frimodigheten är stor och många vill leda i sång efter sång. Undervisningen handlar om hur Jesus stillar stormen, och med flanelnbilder blir det hela väldigt spännande. Allteftersom mötet

går samlas fler och fler, och ur husen kommer folk i alla åldrar. Unga gravida kvinnor, gamla skröpliga, ja även tonårsgrabbar och unga män står allvarsamma och lyssnar och ser ut som de funderar på om de verkligen ska stå där bland barnen, men de blir kvar... och då mötet avslutas med utdelning av röda godisklubbor brister mången

uppsyn i ett leende och ett smått förläget "Tack!"

Många hälsar oss välkomna igen och det är ju just vad platsens namn betyder, Bienvenido-Välkommen!

Inom kort har vi ännu ett barnmöte där under mango-trädet vid Sunildas hus på den blå presenningen och vår förhoppning är att det där ska få bli frälsningsmöten och tacksägelsemöten. Sunilda är ännu inte frälst men Gud är god och Han vill frälsa! Med enkla medel kan evangelium komma ut till människor, till dem som lever utan Gud och utan hopp i världen. Det är vårt uppdrag i tiden!

**STÖD MISSIONSARBETET BLAND DOMINIKANSKA
REPUBLIKENS FATTIGASTE! • Pg. Nr. 44 10 05 - 6**

Regeringens utredare: -Föräldrarna disponerar barnen på fritiden...

Berno Vidén

I EN MEDIASTORM vilken hade sin upprinnelse i ett program producerat av **Existens**, hemmavarande i SVT, anklagas Maranataförsamlingen i Stockholm för att bedriva illegal skola utan insyn. Skolverksamheten ska ha pågått i tretio år och dessutom påstås att aga finns med som en del i undervisningen. Påståendeerna är absurda och saklösa och det är inte första gången en mediastorm baserad på lögn blir upphovet till att myndighetspersoner tar chansen att uttrycka sitt ogillande över Maranataförsamlingens verksamhet. Återigen finns behov av ett klargörande: Mara-

nataförsamlingen i Stockholm driver ingen skola och har heller aldrig gjort det. Maranataförsamlingen i Stockholm agar inte heller barn.

SVERIGE ÄR UNIKT. Man sätter sig över internationella deklarationer och konventioner gällande mänskliga rättigheter om dessa inte passar in i samhällets ideologi. Ett exempel är det som handlar om hemundervisning. Att skollagen har en paragraf som tillåter hemundervisning beror på att det är en självklar rättighet, internationellt sett. Men nu när det visar sig finnas föräldrar som hävdar sin lagliga och självklara rätt att själva ansvara för sina barns fostran och bildning, rasar myndigheterna. Utan att ta reda på fakta ger kommunalpolitiker och regeringsfolk offentligt utlopp för sitt agg mot maranataförsamlingens hemundervisande föräldrar. Exemplevis säger utbildningsminister **Jan Björklund** till Existens att han helt vill förbjuda rätten till hemundervisning: "Det handlar om

att i skollagen ta bort de regler som möjliggör att man kan ha hemundervisning av religiösa eller filosofiska skäl."

Utbildningsministern understryker att man inom den borgerliga regeringen är helt överens och att **Kristdemokraterna** fullt ut stöder skärpningen som kommer göra det svårare, inte bara för hemundervisande föräldrar, utan också för konfessionella friskolor: "De regler den här regeringen är överens om är strängare än vad den gamla regeringen lyckades genomföra."

För att strypa rätten till hemundervisning måste regeringen också öppet deklarera att Sverige inte ställer sig bakom FN-deklarationens artikel 26 (3), där det står att: *Rätten att välja den undervisning, som skall ges åt barnen, tillkommer i främsta rummet deras föräldrar.* Det här är en rättighet som vare sig FN eller något annat organ skapat. Vad FN gör är att ge en allmän förklaring till en rätt som funnits nedlagd som en naturrätt så länge jorden varit befolkad av människor

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE

Berno Vidén

berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION

Ulla Näsholm

ulla.nasholm@midnattsropet.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@midnattsropet.se

ADRESS

Besök: Bällstavägen 100, Bromma

Post: Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83, Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.midnattsropet.se

E-post: info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen,

Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag, Bromma 2008

ISSN 1653-5871

Tidningen Midnattsropet utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

och den kan ingen demokratisk nation sätta sig över.

VAD ÄR SANNING om *Maranatas skola*? Den existerar inte. Uttalanden från Maranataförsamlingens representanter redigerades skickligt i Existens på ett sätt som fick hemundervisningen att framstå som en skola som drivs av Maranata utan tillstånd. Dock finns det föräldrar inom församlingen som fattat egna beslut om att hemundervisa, och då församlingen förespråkar och stöder dessa goda initiativ upplåter den vid behov lokal till föräldrarna.

Om det varit brist på insyn i hemundervisningen är det inget föräldrarna kan klandras för. Det ansvaret ligger helt och hållet hos den kommunala skola där barnet formellt står inskrivet. Föräldrarna har aldrig vägrat skolans kontrollanter insyn, som det felaktigt framgick i Existens. Däremot har det trots påstötningar från föräldrar ibland varit svårt att få den insyn och prövning lagen föreskriver. Trots denna brist från kommunernas sida har det ändå visat sig att hemundervisade elever fått godkända betyg och en mycket bra start i livet.

Svenska myndigheter fortsätter dock hävda att enskilda föräldrar inte har kapacitet nog att undervisa sina egna barn. Vid det här laget finns det tillräckligt underlag som bevisar motsatsen men det väljer man att inte lyssna till. Regeringen har inte ens bemödat sig med att utföra någon studie kring hemundervisningen,

trots att det finns ett växande intresse både nationellt och internationellt. En orsak till motviljan är att en undersökning skulle slå sönder de argument man idag använder mot hemundervisningen, vilket i sin tur skulle innebära att statens huvudideologi skulle försvagas, nämligen den att barnen är statens egendom. I samma Existens-program som ovan,

socialt och tillbringar mindre tid framför TV-apparaten. Det finns fler liknande studier även från andra länder.

I Sverige är en ny skollag redan på gång som ska börja gälla i år. Processen med framtagandet av nya lagen har pågått i snart tio år och utvalda kommuner, domstolar, ombudsmän, skolmyndigheter och friskolor har kontaktats för att

Rätten att välja den undervisning, som skall ges åt barnen, tillkommer i främsta rummet deras föräldrar. (FN-deklarationen, art. 26)

FN ger en allmän förklaring till en rätt som funnits nedlagd som en naturrätt så länge jorden varit befolkad av människor och den kan ingen demokratisk nation sätta sig över.

uttalade sig en av regeringens tidigare utredare, **Margo Ingvardsson**, på ett avslöjande sätt om den politik som är rådande: *Föräldrarna disponerar barnen på fritiden...*

I ANDRA LÄNDER finns grundliga studier gjorda kring hemundervisningen. En undersökning gjord i USA, den största som någonsin gjorts, omfattar 20.760 deltagare. Där framkommer att hemundervisade barn klarar sig bättre på proven än barn i såväl allmänna som privata skolor. Dessutom visar den på andra intressanta fakta som exempelvis att hemundervisade barn engagerar sig mer

ges möjlighet att komma med synpunkter och invändningar för att påverka lagtexten och dess tillämpning. Att det i landet finns några hundratal föräldrar som idag bedriver hemundervisning med sina barn har regeringens utredare dock inte tagit någon hänsyn till. Inte en enda hemundervisande förälder har kontaktats för att ges möjlighet att kommentera lagändringen. Utredningen har inte heller tagit hänsyn till att hemundervisningen är en starkt växande undervisningsform. I exempelvis USA hemundervisas flera barn idag än det totala elevantalet i svenska skolor. Även bland våra närmsta

Forts. sid. 25

DAGEN HETSAR MOT MARANATA

Antingen ska Maranata tigas ihjäl eller också hängas ut rejält. Det har varit tidningen Dagens policy i snart 50 år. Exemplet är många och talande. Under 70- och 80-talen arbetade Maranataförsamlingen inne i Stockholms city aktivt med att ta sig an missbrukare, uteliggare och andra med olika typer av svårigheter. I ett av stans mer ökända kvarter satsades mycken ideell kraft och många var det som under de åren fick hjälp att ta sig ur sin hopplösa situation. Trots att tidningen Dagen under dessa år avsatte flera spaltmetrar text för att beskriva

situationen i innerstaden valde man att tiga ihjäl Maranatas insatser. Maranata tilläts inte ens att annonsera i tidningen, en bojkott som lever kvar än idag.

Idag arbetar Maranataförsamlingen utifrån sitt missionscenter i Bromma och liksom tidigare är inriktningen att hjälpa de som har det svårast i samhället. Till församlingens missionscenter kommer en ständig ström av människor som sociala myndigheter annars inte vet var man ska placera. Flera av dem finns idag inkvarterade i Maranataförsamlingens hotell i Bromma.

I dagarna har skrivits mycket om

Maranata i olika media utifrån tv-programmet Existens. Vad gör den kristna tidningen Dagen? Istället för att ge utrymme och beskriva värdet av den insats församlingen gör för Stockholms socialt utslagna går Dagen till attack och ifrågasätter varför kommunen anlitar Maranatas hotell och så stöder dess olagliga skola. På liknande sätt har man agerat tidigare i försök att skapa en allmän bojkott av denna kristna rörelse. Med hjälp av de miljonbelopp tidningen årligen kvitterar ut i form av statligt presstödd fortsätter hetsen mot Maranata.

STATEN som Gud

Staten är inte en instiftelse med upprinnelse i någon Guds förordning. Hur ska då samlivet och ett samhälle överhuvudtaget kunna fungera?

Guds väg var den diametralt motsatta, alltså inte centralisering och maktkonstellationer till institutioner, utan fastmer var Guds tanke decentralisering av all makt till individer och där Gud ville lägga tyngdpunkten, vilket framgår ganska klart i Skriften, nämligen i *familjen*. Makten skulle alltså vara delegerad och decentraliserad så att familjen skulle vara det centrala. Det blev inte så, för människan har en sjusärdeles förmåga att konstruera om Guds planer.

Det hände nånting mycket allvarligt med människan i själva syndafallet. Det uppenbarade sig ganska tidigt och utvecklades och befästes ytterligare allteftersom generationerna avlöste varandra. Denna ondska befästes ytterligare fram till syndafloeden. Efter floden tvingades Gud för att beskydda människan sätta upp en skyddsmur mellan människan och den övriga skapelsen.

Det var en mur av fruktan. Nu var det dessutom viktigt att den brist som hade uppstått i alla medmänskliga relationer och relationer med den övriga skapelsen kompensades, för annars skulle ju alltsammans utvecklas till ett totalt kaos. Det måste alltså skapas ett regelsystem. Vad hade man tidigare haft när man saknade en skriven, konstruerad regel- eller lagbok där det inbördes förhållandet människor emellan reglerades var det egna samvetet, den tiden kallas också för samvetets tidsålder. Hur gick det när människan var överlämnad åt sitt eget samvete och då de mellanmansk-

liga relationerna reglerades på det sättet? Ondskan tilltog och våldet förökades.

Det finns ett slags urvalsprincip här, en ganska märklig urvalsprincip. Vad är det som sker i ett samhälle där det inte finns något kontrakt eller bestämmelser nedtecknade att åberopa för umgängesformerna? Det handlar om många ting.

**Predikan av
Arne Imsen
1975**

Där ser vi att den mentala defekten hos människan är att hon är maktgalen. Det märks på alla nivåer. Det märks i familjen och i arbetslivet. Där märker vi att den maktgalna och den starka människan vill gärna förtrycka den svaga.

Det här slår igenom på alla områden, inte ens i en kristen församling kommer

man undan maktkampen och personstriderna.

Många av de konflikter som utlöses har sin upprinnelse i människans maktmissbruk och det är alltid den starke som tar befälet och i små religiösa, kristna grupper märker man det. Den styrkan kan ligga på olika områden, det behöver inte nödvändigtvis vara överlägsen intelligens och andlighet. Det räcker med att man har ett socialt övertag, ett psykologiskt övertag genom att man har en position. Ni vet hur det är, den som har pengar är bättre rustad än den som saknar pengar och kan med de resurserna också förtrycka den fattige.

Den som har erfarenhet är bättre rustad än den som inte har, och kan också använda detta på ett felaktigt sätt. På alla områden så märker vi tendensen till förtryck. Alltsammans det vi nu har talat om är ett resultat av syndafallet, det har att göra med människans degenerering. Man talar om evolution – utveckling och degenerering – dess motsats.

Människan drivs tillbaka från sina positioner, sjunker ner på djurets plan. Vi ska komma ihåg att här vi de rätta vapnen för de konflikterna kommer vi att förskona oss och andra från väldigt många svårigheter.

Jesus hänvisade vid ett tillfälle speciellt till Noas samtid då han talade om den yttersta tiden. Det finns en speciell orsak till det att han just hänvisar till Noas samtid. Han talar som det var på Noas tid och utvecklar det vidare.

Vi har mönstret där. Det fanns inga skrivna lagar som reglerade eller sanktionerade. Vad gjorde människorna? De åt, drack, köpte, sålde och byggde, planterade. Det fanns ingen gemensam lagstiftning utan allt detta överlämnades

åt människornas samveten att hantera.

Det fanns ingen lagstiftning som reglerade förhållanden om handel, exempelvis. Människor köpte och sålde. Sen har vi konsumtion, teknik eller byggnation.

Här fanns det väldiga resurser, som på ett eller annat sätt måste komma alla till del om det inte skulle bli ett fullständigt tjuvsamhälle. I det här samhället var individerna mentalt, psykologiskt och religiöst avtrubbade

Nu talar Jesus om den tiden som typexempel. *"Såsom det var på Noas tid, så skall det vara..."* Men så säger han någonting mera, han säger så här: *"Däri genom att laglösheten förökas skall kärleken hos de flesta kallna"*.

Jesus talar här om lag utan kärlek. Kärleken kallar hos de flesta. Lag utan kärlek – vad är det? Det Jesus där vittnar om är en återgång till den här perioden, där det som kan kallas för normalt och naturligt upplöses. Det handlar alltså om förhållanden mellan människorna. Vi kan låta Jesus få tolka det här med kärlekens lag för oss, i Matteus evangelium, där en lagklok ställde frågan:

-*"Mästare, vilket är det yppersta budet i lagen?"* Då svarade han honom: *"Du skall älska HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd."* Detta är det yppersta och förnämsta budet. Därefter kommer ett som är detta likt: *"Du skall älska din nästa såsom dig själv."* (Matt 22:36-39)

Här ser vi att Jesus möblerar om i den här ordningen. Vilket är det största budet? Här handlar det inte om den kronologiska ordningen av de tio budorden i Mose lag, utan här handlar det om rang. Det första budet lyder: *"Du skall älska Herren Gud av allt ditt hjärta"* Sedan kommer det nästa vad rang, värdighet och betydelse beträffar: *"Du skall älska din nästa såsom dig själv"*. Det är mot detta bud man bryter.

Om vi nu vänder på det här och skriver kärlek utan lag. Det är lag utan kärlek och så är det kärlek utan lag – vad leder det fram till? Kärleken kan aldrig komma i konflikt med lagen, utan kärleken är lagens uppfyllelse. Kärleken till nästan som reglerades via samvetets lag, den inskrivna lagen i samvetet, det var alltså den som skulle manifesteras i umgänget, det interna umgänget mellan människor. Resultatet blev inte en fullkomning i kärlek, utan tvärtom.

Det är lag utan kärlek. Lag inskriven i hjärtat utan kärlek. Tror ni att det finns någon skriven lag som kan kompensera

bristen på kärlek så att man istället för kärleken kan få en lag som reglerar förhållandena?

Nu kommer vi åter att få uppleva som det var på Noas tid. Vi är alltmer själviska, egoistiska, självupptagna och maktmedvetna och detta förstärktes mycket kraftigt på Noas tid genom samröret – synkretismen kallas det för nu – sammanblandningen mellan Guds söner och människornas döttrar. Det som gav verklig fart åt den här utvecklingen det var sammanblandningen mellan Guds söner och människornas döttrar. Vad kan vi dra för slutsatser av detta?

Resultatet av den förbindelsen blev jättarna på jorden – de stora starka, farliga, maktmedvetna som är utrustade med kunskap, de som umgås både med den osynliga och den synliga världen och är auktoriteter både här och där. Jättarna. Den här utvecklingen innebär att i samma mån som jättarna formas, växer till och fortplantas kommer allt normalt och sant mänskligt liv att utrotas, utplånas.

Guds söner och människornas döttrar, vad kan det handla om? Vilket uttryck skulle vi kunna använda som kan tänkas vara passande just för vår egen tid, där vi upptäcker att det vanliga normala, naturliga mänskliga livet blir alltmer komplicerat, svårt och specialiserat?

Gud ville utveckla sin vilja genom familjen, där var Guds stora tanke. Vad gör då människan? Hon specialiserar sig. Istället för att flytta ut över jorden familjevis, sammangyttrar man sig i städer och så uppstår Babel. Babel handlar om förening åt två håll – Guds söner och människornas döttrar som manifesteras i Babel. Det är en ny kunskap, en ny dimension, en ny makt, en ny politik och vi kommer icke att förstå detta förrän vi kompletterar vad som står i 1 Mos 11. Vilket kapitel i bibeln kan upplysa om vad det är för bakomliggande krafter som för fram Babel?

Babel är sammanblandningens stad – icke bara det att människorna förenas, beblandas. Istället för att dra ut över jorden så sammangyttrar man sig. Det finns andra ting som vi måste ta hänsyn till här, som säger kanske det mesta. Vi måste gå fram i bibeltexterna och genom århundradena för att lyssna på profeter som har sett in bakom skenet och bakom det historiska händelseförloppet. Ska vi förstå Babel måste vi gå till Jesaja bok. Vi får läsa den och därefter återkomma till det där om familjen – Guds söner och

människors döttrar som sammangyttrar sig i en stad och blir ett fruktansvärt maktblock. Det handlar om makt som är ohygglig i sina verkningar.

IJesaja kan vi läsa profetian om Babel. Kapitel 14 talar om Babels konungs fall och i kapitel 13 uttalas domsorden över Babel och jag vill rekommendera er att läsa båda kapitlen ganska ingående. För där får vi lära känna det andliga livet i den här staden, vad det har för inspirationskälla och vad som är typiskt i den. Vi nöjer oss just nu med att läsa kapitel 14. Där får vi veta vilken ohygglig makt-konstellation det egentligen är.

-Då skall du stämma upp denna visa över konungen i Babel, du skall säga: "Vilken ände har icke plågaren fått, vilken ände pinoorten! HERREN har brutit sönder de ogudaktigas stav, tyrannernas ris, det ris som i grymhet slog folken med slag på slag, och i vrede härskade över folkslagen med skoningslös förföljelse. Hela jorden har nu fått vila och ro; man brister ut i jubel. Själva cypresserna glädja sig över ditt fall, så ock Libanons cedrar: 'Sedan du nu ligger där, drager ingen hitupp för att hugga ned oss.'

-Dödsriket därnere störes i sin ro för din skull, när det måste taga emot dig. Skuggorna där väckas upp för din skull, jordens alla väldige; folkens alla konungar måste stå upp från sina troner. De upphäva alla sin röst och säga till dig: 'Så har då också du blivit maktlös såsom vi, ja, blivit vår like.'

-Ned till dödsriket har din härlighet måst fara, och dina harpors buller; förruttnelse är bädden under dig, och maskar äro ditt täcke. Huru har du icke fallit ifrån himmelen, du strålände morgonstjärna! Huru har du icke blivit fälld till jorden, du folkens förgörare! Det var du som sade i ditt hjärta: 'Jag vill stiga upp till himmelen; högt ovanför Guds stjärnor vill jag ställa min tron' (Jes 14:4-13)

Här känner vi igen tornet som skulle upp till himmelen och ser varifrån inspirationskällan till detta kommer.

Det handlar inte bara om en mänsklig maktmedvetenhet, utan det handlar om en övernaturlig inspiration och en övernaturlig kraft som för fram skeendet. När vi börjar studera Babels idé, Babels filosofi, Babels inspiration, Babels strävanden, Babels politik, vad och vem är det vi känner igen? Det är ju Satan. Det handlar om ingenting annat än Satans uppgörelse med Gud. Babel är det instrument som Satan vill använda i den maktkampen. Han har ryckt människan över på sin sida. Gud skapade människan till sin avbild och till konung för att människan skulle vara med och återerövra någonting som

hade gått förlorat i tidigare eoner. Gud skapade människan som sin vicekonung i det väldiga händelseförlopp och det kollossala krig som utkämpades mellan ljus och mörkrets makter.

Detta var Guds plan med människan – hon skulle vara med och återerövra den provins, som var direkt eller indirekt under diaboliskt inflytande. Men så rycker Satan människan över på sin sida, han berövar henne inte, naturligtvis, hennes vilja till tillbedjan, hennes strävan till makt och hennes strävan till utveckling, utan han perverterar allt detta och tar alla dessa egenskaper i sin tjänst och gör människan lika honom själv i det avseendet att hon använder sin intelligens vari hon skiljer sig från den övriga skapelsen, sin religiösa strävan varigenom hon vill närma sig Gud och sin andlighet varigenom hon kan fortplanta detta inneboende liv.

Alltsammans detta tar Satan i sin tjänst för att bygga upp ett bålverk emot Gud och den första som han totalt fick hand om som individ var Kain. Vad gjorde han? Först kämpade han mot Abel och dödade honom. Abel var nu utrotad och så började Kain bygga en stad. Vad var det för dammluckor som öppnades mot själva avgrunden?

Utvecklingen gick vidare till Nimrod som blev en väldig jägare inför Herren. Han byggde inte bara en stad, han byggde ett välde. Då befästes alltså makten. Ett välde är ett rike med gränser. Nimrod blev alltså suverän inom ett visst område. Där var han konung, enväldig härskare.

Detta var den första diktaturen. Här fanns det inga lagar. Makt är rätt i ett sådant samhälle. Nimrod hade alltså makten i sina händer. Vad är då den övriga delen av befolkningen? Vad är individerna? De är förvandlade till systemets slavar. De är makthavarnas lakejer. Vi ser hur detta senare ytterligare tar sig uttryck. Här har du makten sanktionerad i ett välde. Först läser vi i det tionde kapitlet första Mosebok, där heter:

–Men Kus födde Nimrod; han var den förste som upprättade ett välde på jorden. Han var ock en väldig jägare inför HERREN; därför plägar man säga: ”En väldig jägare inför HERREN såsom Nimrod.” Och hans rike hade sin begynnelse i Babel, Erech, Ackad och Kalne, i Sinears land.

(1 Mos 10:8-11)

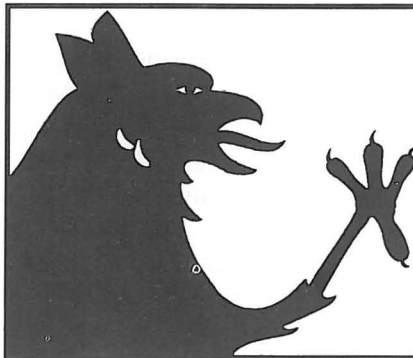
Så upptäcker vi att Nimrod är världsrikenas fader. På samma sätt som trons folk kan härledas från Abraham så kan samhällena, staterna, strukturerna härledas

från Nimrod. Liksom Gud väljer en man för att genom honom ta ut ett folk åt sig, opererar Satan för att omöjliggöra Guds planer genom att delegera makt, icke åt individer i första hand, men åt kollektiv, organiserade i stater.

När Jesus fördes upp på berget genom Anden för att frestas av Satan fick han se alla riken i världen.

Jesus utsattes för frestelsen att ta makten i världen.

Det är tre saker som är typiska för världen och det går igen ifrån första Mosebok till Uppenbarelseboken. Det är tre saker som är typiska för världen,

Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn...

säger aposteln. Det är ”ögonens begärelse” – allt vad världen har. Sedan är det ”köttets begärelse” och ”högfärd över detta livets goda”.

I Noas samtid har allt detta kommit till sin fullkomning. Vid tiden för Babels torn, blev alltsammans detta utnyttjat och exploaterat till 100%. I Babylon var alltsammans detta utvecklat till sin högsta potens.

”Ögonens begärelse” – vad är det? Det är **habegär**. Det ligger i människan ett begär, dvs när man har sett en sak och fått det så är man aldrig nöjd utan ger sig ut på jakt efter nytt och kan aldrig vara stilla. Människan är ständigt ute och jagar. Hon är driven av habegäret. Det är så här – har man fått lite, vill man ha lite till och så ännu lite mera och lite mera – det blir en ohygglig upptrappning.

Människan förslavas och inbillar sig samtidigt att hon är fri att köpa, fri att förvärva, fri att utveckla och erövra. Dvs hon förverkligar sina drömmar och planer. I verkligheten är hon slav. Hon är ögonens slav, och jagas av begäret.

”Köttets begärelse”, det är **lustan**. Människan är enorm på ett område, hon har en sjusärdeles förmåga att komma bort från lidandet, bedrövelsen och svårigheten för att njuta.

Också i vår kristna upplevelse har vi en väldig förmåga att manövrera ut försakelsemomentet och hela tiden överbetona lustmomentet. Lust – det går igen

hela vägen, vi är på jakt efter lust. Det här är ting som Satan exploaterar och utnyttjar.

Sen har vi det tredje här: ”högfärd över detta livets goda”. Här har vi **maktbegäret**. Alltsammans det här finns i oss och det är det som behärskar världen. Satans stora målsättning är att få allt detta som Gud har förklarat för ont att se ut som något gott, kamouflera det så att det ser ut som något gott eller till och med rent gudomligt. Skulle verkligen Gud hava sagt... Ifrågasättande. Tvivel.

Frestelsen till makt, frestelsen till ägodelar, tillgångar och resurser.

Vi går tillbaka till första Mosebok, där vi läser om Nimrod. I första delen av kapitel 11 heter det: ”Och hela jorden hade enahanda tungomål och talade på enahanda sätt.”

Om det jag nu har sagt utgör undantaget, så man kan säga att just de här egenskaperna är personifierade i en liten minoritet, till en grupp. Det är en liten grupp av helheten som på det här viset är skadad eller defekt genom detta. Så det har inte generellt eller allmän omfattning.

Då är ju problemet inte så förfärligt stort, det är i alla fall inte oöverkomligt. Men allteftersom detta tränger igenom till individerna så att det inte längre handlar om undantag utan det är det typiska – då får vi den här situationen: alla folk hade enahanda tungomål. Det skedde ett ständigt utbyte, en ständig tillväxt och en ständig utveckling. Detta måste hejdas på ett eller annat vis. Det kusliga i det här sammanhanget är att det som är allmänt, det som har slagit igenom, fått burskap och blivit erkänt, legaliserat, det har skapat ett mönster eller ett system, så att det som var undantag har blivit upphöjt till norm. Det är det som är det ohyggligt farliga. Det är något av det här vi ser i första Mosebok. Men vi går tillbaka till Jesaja och läser där en gång till ytterligare några verser.

I Jesaja 14 heter det så här:

–Det var du som sade i ditt hjärta: ‘Jag

vill stiga upp till himmelen; högt ovanför Guds stjärnor vill jag ställa min tron; jag vill sätta mig på gudaförsamlingens berg längst uppe i norr.

Känner vi igen här 1 Mos 11? "*Kom låt oss göra oss ett namn...*"

Känner vi igen mentaliteten? Inspirationen?

-Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn; vi kunde eljest bliva kringsspridda över hela jorden. (1 Mos 11:4) Vi läser vidare i Jes 14.

-"Jag vill stiga upp över molnens höjder, göra mig lik den Högste." Nej, ned till dödsriket måste du fara, längst ned i graven. De som se dig stirra på dig, de betrakta dig och säga: "År detta den man som kom jorden att darra och riken att bäva, den som förvandlade jordkretsen till en öken och förstörde dess städer, den som aldrig frigav sina fångar, så att de fingo återvända hem?" Folkens alla konungar ligga allasammans med ära var och en i sitt vilorum; men du ligger obegraven och bortkastad, lik en föraktad gren; du ligger där överhöljd av dräpta, av svärdsslagna män, av döda som hava farit ned i gravkammaren, lik ett förtrampat as. Du skulle icke såsom de få vila i en grav, ty du fördärvade ditt land och dräpte ditt folk. Om ogärningsmännens avföda skall man aldrig mer tala. Anställen ett blodbad på hans söner för deras faders missgärning. De få ej stå upp och besitta

heten, egoismen. Nu finns det skrivna lagar, men det finns ingen kärlek och det hjälper inte med skrivna lagar då det inte finns kärlek och då dessutom samvetena är avtrubbade så säger skriften då blir resultatet laglöshet. Detta sprider sig till allt fler folkgrupper. Till att börja med kan det iakttas inom små grupper, marginella företeelser i själva folkhavet men så slår det igenom till helheten och så blir det normerande – alla söker sitt eget och satsar hela sin livskraft på att nå sina mål, inriktade på en enda sak – att förverkliga sig själv, självförverkligande. Så har vi hänsynslösheten som resultat.

Guds vilja var nånting helt annat. De emotionella, eller känslomässiga banden, relationerna mellan individerna i samma familj upplöses och människorna blir rotlösa. Familjebanden, band som binder föräldrar till sina barn och barn till föräldrar, förhållandet mellan syskon osv, det upplöses.

Kärleken till jorden, att bruka och få avkastning från jorden upphör, man lämnar jorden och söker sig uppåt, man vill ända upp till himmelen, till månen, till planeterna, man vill ut i rymden för att erövra och förvärva. Man är frigjord.

Guds tanke var, som jag sa förut, familjen. Genom familjen skulle Guds plan

hemsamarit, en läkare eller någon som kan erbjuda den hjälpen, kontrollera att kroppen mår något så när bra, men de emotionella kontakterna är brutna. Man känner sig isolerad och ensam, det är så torftigt. Där sitter man och väntar, man är pensionerad och placerad på sidan. De aktiva åldrarna har tagit vid och de har blivit alltmer teknokratiserade, de har allt svårare att tala med sina föräldrar, därför att de representerar en annan värld – det är som om osynliga barriärer skilde dem åt.

Barnen fostras av samhället på barndaghem. Den produktiva åldern är inriktad på en sak; produktion, höjd lön, ökad standard, bättre bostäder, bättre bilar, bättre gator. Man kan sitta och köra en bil med 150 eller 200 hästkrafter under huven, men förmår inte övervinna sitt eget dåliga humör. Man kan betvinga naturens krafter, och göra dem till ett lydigt redskap för sig, men förmår inte besegra sig själv. Vi får större resurser i våra händer och utvecklas till allt farligare vilddjur.

Vad blir resultatet av detta? Därigenom att laglösheten förökas skall kärleken hos de flesta kallna. Det är detta Skriften gör klart för oss, i den miljön är det en fruktansvärd brist på normala, mellanmännsliga relationer och kontakter, där alltsammans har överförts och specialiserats. Här blir det problem. Det blir problem med de äldre, det blir problem med de produktiva, följaktligen måste vi ha en expertgrupp för att klara de äldre, vi måste ha en expertgrupp för att klara dom som är produktiva, vi måste ha en expertgrupp för barnen och så småningom måste vi ha en expertgrupp som ska klara experterna. Icke sant? Så blir resultatet.

Hela tiden avsjälas individerna och man överför ansvaret för sina åtgärder och sina handlingar till högre krafter som är psykiater, psykologer, sociologer, kuratorer eller andra inom speciella områden. Det är specialister hela vägen som tar hand om oss, på alla områden finns det specialister som vårdar sig om oss, men vi saknar naturliga kontakter. Vi kan snart inte tala med varandra för vi har inget språk längre, vi förstår inte varandra fast vi allihop talar svenska eller norska så förstår vi inte varandra. Fastän vi bor inom samma geografiska område och gränser så förstår vi inte varandra. Varför? Därför att vi lever så långt ifrån varandra.

Vi bor i hyreskaser-
ner med 2-3000
människor och ändå
är vi flera ljusår ifrån
varandra.

jorden och fylla jordkretsens yta med städer. (Jes 14:14-21)

Vi upptäcker här ett oerhört märkligt språk som användes om Babels furste. Men när vi lyssnar noga till det här språket så upptäcker vi likheten med Babel, staden som är resultatet av denne furstes filosofi, hans strävan, ambitioner, hans strid och krig. Vi märker i hans sätt att tala vad det ytterst gäller.

Jag tänkte gå in på det här med familjen för att se hur detta har förstörts undan för undan. Genom generationer har familjeinstitutionen förstörts ända fram till vår tid och då säger Jesus: "*På samma sätt som det skedde på Noas tid...*" Vi kan känna igen tiden före floden; våldet hänsynslösheten, självvisk-

förverkligas. Familjen och storfamiljen bodde tillsammans, på det sättet att i familjerna var det far- och morföräldrarna, föräldrarna och barnen. De fanns praktiskt taget i samma hus, i samma kommun inom samma område. Man hade närhet till de anhöriga.

Så kom den nya tiden med de nya kraven. Industrin skulle utvecklas. Så slogs familjen sönder. De äldre placerades på ålderdomshem i specialkaser. Där bor dom i sitt område och så är den produktiva åldern i sitt område och på andra sidan har du barnen på daghem. Sådan är utvecklingen.

Föräldrarna sitter och torkar bort. Isolerade med kylskåp, frybox, telefon och TV. Och en tjänsteman som kommer och tittar till, en sjuksköterska, en

Text: Gertrud Johansson

skulle jag kunna tillåta att någon anser sig ha rätt eller skyldighet att plocka den av mina barn innan de har minsta möjlighet att värja sig. Barnen i de allmänna skolorna har inte en chans att välja någonting. Någon har bestämt vad som ska gälla i skolans världsbild och människosyn. Bibelns bild ter sig omodern och ute. Grunden som lagts med en barnatro vacklar och tillvaron ställs på ända. Hur ska ett barn klara av att tackla dessa tankemodeller? Barnen är för dyrbara att lämnas ut till krafter som vill förstöra och inta det rena barnahjärtat. Den gode herden Jesus måste få ha främsta platsen i deras liv. Snart nog kommer de ändå att ställas inför

de egna valen, men då ska de kunna välja utifrån en grundtrygghet, och inte kastas ut att välja innan de har en reell möjlighet till detta.

Svaret på hur man bevaras i sin själ är för varje människa, barn eller vuxen, att uppfyllas av Guds Ande. Genom Guds Ande bevarar vi vår tro. Denna tro kan övervinna världen. (1 Joh.5:4)

En sann tro är inte endast att i ett privat hörn hålla något för sant. Tron visar

sig i ett handlande. Den får verkningar i hela den troendes tillvaro. Genom tron tar föräldrar sina barn ur skolan. Genom tron förverkligar människor en annan livsstil. När detta sker visar sig det rätta förhållandet. Det rätta ansiktet i världen avslöjas. Toleransen för oliktankande sträckte sig inte så långt. Respekten för människans integritet tog stopp. Det visar sig vad Jesus sa: ”Mitt rike är icke av denna världen”.

Tron är himmelsk. Dess verkningar är himmelska. Barnen hör himmelriket till. Du förälder: Stå fast vid din rätt att fostra dina barn och ge dem den Jesus du själv har mött. De är värda all den kamp som är nödvändig. Guds Ande är starkare än den ande som råder i världen. I vår kamp har vi Jesus med oss. Han, som har övervunnit världen, sviker aldrig.

Alarmerande rättsförskjutning!

Detta avsnitt av en artikel ur tidningen Midnattsropet från 1979 - skriven av Arne Imsen - visar onekligen på några mycket väsentliga, bakomliggande omständigheter, som det sedermera har visat sig ha funnits alla skäl att i tid både genomskåda och sanningsenligt beskriva på ett sådant sätt som här görs .

Avslöjandet av antikristliga idéer om barnuppfostran och skola, gick hand i hand med den radikala, urkristna protest, som Pilgrims-skolan från början har utgjort - och alltfört utgör.

Allt oftare får man skäl att konstatera att olika institutioner och myndigheter i detta åsiktsbeskyddande land i sin perfekta byråkrati hyser en latent avsky för originella och självständiga medborgare. Belevat och artigt artikulerar de nerklassningen; en utfrysning som ofta drabbar väckelsekristna föräldrar i kontakten med barnavårds- och skolorgan. I vårt kyliga kuturklimat är sådana anonyma

sanktioner vanliga, men svåra att spåra, eftersom de tolereras och förbigås med tystnad av de utsatta.

Det finns otvivelaktigt en risk för föräldrar, vilka hävdar genuint kristna värderingar för familjeliv, barnuppfostran och undervisning, att bli betraktade som mindre tillräkneliga och behandlas som andra klassens medborgare. Det är i dessa små konfrontationer mellan individer och institutioner, den heliga demokratin får sitt anseende skamfilat. I dessa relationer är person-, åsikts- och religionsförföljelse klart manifesterade, men exponeras inte i offentlighetens ljus, fastän många får erfara dess bitterhet. Med den moderna pluralismen följer det en naturlig överkänslighet för levande kristendom i alla samhälls-

gan, samtidigt som klart antikristliga idéer och fördomar friktionsfritt fortplantas och befästs inom alla områden i vår samhällsstruktur. Föreställningar om objektivitet och neutralitet saknar mening och finess, när nya religioner gör succé som humanism och vetenskap.

Den nya antikristliga religionen skapar mycket stora kommunikationsproblem mellan grupper som katalogiseras såsom progressiva eller konservativa opinioner. Det är de förment progressiva krafterna som helt dominerar i samhällets olika organ, och som med sin evolutionistiska människo- och samhällssyn behärskar organisationerna. Väckelsekristendomen däremot, stämplas, bland annat på grund av sin fundamentalistiska bibeltro och pessimistiska kultur- och människosyn, såsom konservativ. Här ligger grundorsaken till många skol- och undervisningsproblem.

— — —

Fortfarande är det så i detta land, att samhällets reguljära skolundervisning inte är en *skyldighet*, utan en *rättighet* för våra barn. Det är fortfarande för-

Det hävdas att samhällsutvecklingen och de ökande utbildningskraven och den nuvarande grundskolans övergripande mål är tungt vägande skäl att eliminera hemundervisningen. Sådana överväganden må diskuteras när och var som helst, men bör verkligen inte kopplas till föräldrarnas ansökan om skolbefrielse utifrån nu gällande lagstiftning.

Dem det vederbör, bör betänka att en religiös övertygelse äger inte lagstiftningens, politikens eller den allmänna opinionens anpasslighet. Utvecklingen kommer i icke ringa grad påverkas av om samhället väljer generösa eller rigorösa metoder i sitt umgänge med väckelsekristna föräldrar.

Var inte för säker, också Sverige kan få en underjordisk kyrka inom överskådlig tid! En servil och synkretistisk kristenhet på reträtt är en vältäckande garant för sådana frontförändringar hos och framryckningar för statsmakten.

Text: Karin Vidén

-Ett grundläggande krav på fristående skolor är att de ger kunskaper och färdigheter som till art och nivå svarar mot utbildningen i den offentliga skolan och att de även i övrigt svarar mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning i det offentliga skolväsendet. Till värdegrunden hör att undervisningen skall vara saklig och allsidig. Undervisningen i skolan skall alltså bygga på vetenskaplig grund... Grunden för skolans undervisning om livets uppkomst och utveckling skall vara den vetenskapliga teorin om evolutionen...Detsamma gäller när en konfessionell skola behandlar

Evolutionsteorier som ständigt förnyas och förändras, ifrågasätts och diskvalificeras, upphöjs ändå till vetenskap och presenteras som suverän och odiskutabel kunskap i svenska skolors lärosalar, alltmedan den kristna elevens tro, övertygelse och inre vetenskap ständigt kränks och såras. Samtidigt tvingas den kristet troende pedagogen väga varje ord på våg i den kristna friskolans obligatoriska undervisning för att inte tro och övertygelse ska lysa igenom och av eleverna upplevas som påverkan och kränkning. Bidragsfällan snörper till munnen då tillstånd och offentlig finansiering kräver sitt underdåniga ja, och det kristna undervisningsalternativet utslätas till ett färglöst och för rådande samhällsideologi ofarligt alternativ. Påtryckningsshotet kan inte misstolkas:

Till oktober månads partiråd har utbildningsminister **Jan Björklund** och integrationsminister **Nyamko Sabuni** lämnat in ett förslag att avskaffa rätten

till befrielse från bl a sex- och samlevnadsundervisning i skolan. Enligt folkpartiförslaget ska

-rätten till befrielse från olika lektioner i skolan av religiösa och kulturella skäl eller på grund av elevens inställning eller hemmiljö helt avskaffas.

Vidare uttrycker Björklund och Sabuni:

-Alla elever har rätt till den undervisning som föreskrivs i läroplanen. Att föräldrarna inte delar uppfattningen om vad eleverna ska lära sig innebär inte att de ska kunna förvägra eleverna denna undervisning. Det är därför skolplikten är lagreglerad.

Utvecklingen inom skolområdet går nu mycket fort, och nya stramare lagar och regler införs. Att det för barn kan upplevas som en djup kränkning att delta i ovanstående undervisning ska inte längre tas hänsyn till. Att det

en egen skolform. I lagens mening blir då förskolan en frivillig skolform som lyder under liknande tillsynsbestämmelser som övriga skolväsendet. Arbete pågår för att samma regler som i dag gäller för den allmänna förskolan för fyra- och femåringar även ska gälla för treåringar. Alltmer kommer barnens liv från tidiga år omfattas och styras av läroplaner och regelsystem över vad de ska få sig tilldelat av kunskap, undervisning och värdegrund. Samhällelig barnomsorg och skola andas alltmer totalitärt styre.

Förkunnaren och opinionsbildaren **Arne Imsen** bemötte redan på 70-talet denna utveckling och angav visionärt en då uppseendeväckande väg. ”Mor är den bästa pedagogen!” Föräldrar som insåg sitt ansvar gentemot sina barn tog resolut sina barn ut ur de kommunala

emot, i en trygg miljö. I den nära trygga kretsen grundläggs identiteten som sedan allteftersom i nya sammanhang provas under uppväxten.

Kraven på svenska barn är orättvisa och alltför höga. Utsatta och utslängda på den experimentsfyllda arenan där ständigt nya rön, idéer, impulser och uppfattningar ska prövas, letar de förvirrade efter den vuxenvärld som kan ge svar på frågor, och som kan sätta gränser mellan rätt och fel. Bland aktörerna syns RFSL som fortsätter ställa krav på mer ingång i skolvärlden. Med genuspedagogik i tidiga åldrar och medveten kristendomsförnekelse, fostrar i landets skolor en ny generation fram, en generation identitetssökande människor utan kunskap om sin sanna historia och därmed också utan framtidshopp. De tränas till att ha åsikter för

**Utbildningsminister Jan Björklund och
integrationsminister Nyamko Sabuni:**

-Att föräldrarna inte delar uppfattningen om vad eleverna ska lära sig innebär inte att de ska kunna förvägra eleverna denna undervisning. Det är därför skolplikten är lagreglerad.

finns kulturella och religiösa skillnader i synsätt på sex- och samlevnadsundervisningen ska inte mer respekteras.

Sverige ska under alla omständigheter vara unikt och visar med en frusturerad stolthet upp en dyr, uppsjåsad och påkostad skola alltmedan insikten om att utbildningsresultatet rasar åt motsatt håll ställer höga krav på kraftåtgärder. Då hemundervisande föräldrar möts av oförstående och motvilliga kommunpolitiker och maktthavare framställs ofta bristen på pedagogisk utbildning som ett argument, medan verkligheten är den att det idag är möjligt att bli lärare utan att ha nödvändig kunskap om hur man lär barn att läsa, genom att läsmetodik tagits bort ur lärarutbildningen, och läsfärdigheten sjunker bland svenska elever.

I den nya skollag som regeringen lägger fram senare i år blir även förskolan

skolorna och inledde hemundervisning utifrån då gällande paragraf i skollagen. Vidare gjorde han fullständigt upp med skolsystemet och proklamerade frimodigt: "Bättre ingen skola alls än statens skola!" Idag förstår vi mer innebörden och djupet i dessa profetiska slagord.

Den kristna familjens syn på värdefull och meningsfull undervisning ges inte utrymme i vårt samhällsklimat idag, men då inget alternativ synes kvarstå fungerar hemundervisningen. Den är suverän i sitt slag och betydligt mer känd och accepterad utanför vårt lands snäva kontrollgränser. Hemundervisning ger föräldrar och barn dessutom en berikande gemensam nämnare i vardagen, ett familjeliv. I fungerande hem och familjer finns den naturliga jordmånen för att växa som människa. Där tränas och prövas de egna och andras argument, för och

och emot i de mest häpnadsväckande frågor, de tränas i social kompetens och konfliktlösning, alltmedan den institution som genom skapelsen är satt att genom naturlig samvaro vårda, fostra och bilda, effektivt motarbetas med syftet att sättas ur funktion. Tilltron till familjen och föräldrars livserfarenhet och kunskap är bortsopad och svensk skola kan med lagen i ryggen kliva in med storstövlarna på, rakt in i redan utsatta människors livssituation och utan skrupler pådyvla kunskaper som djupt kränker både elev och föräldrar. Överförmyndariet har passerat tillåtna gränser och individens kamp för tro och övertygelse tilltar markant. 70-talets slagord är mer aktuella än någonsin, och kampen för rätten att på grund av tro och övertygelse undervisa sitt barn i hemmet går vidare!

Gud

Intervju av Stina Fridolfsson

Sven Westman är nu 68 år, alltså pensionär till åldern, men absolut inte till tjänsten. Det finns ständigt planer på nya resor och hjälpinsatser till det stora landet i öst, som han redan som mycket ung upplevde kallelse till. Han växte upp i ett gudfruktigt hem, tillsammans med fyra syskon. Fadern var borta i kriget i fem år och överlevde. Men året efter han kom hem, for han ut på havet tillsammans med en kamrat att fiska sik, och de drucknade båda. Det var ett svårt slag. Men modern hade en väldig gudsförtröstan. Sven berättar med stor rörelse:

-Varje kväll gick hon till varje barns bädd och bad Gud som haver. Men när hon trodde att vi hade somnat, började hon på riktigt be till Gud. Då bad hon inte om lycka, fina yrken eller sånt. Det enda hon bad om var frälsning för alla sina barn. Hon nämnde en i sänder. Jag kan säga dig, när du är under tio år och hör din mor tala med Gud på det sättet – då fattar du att han finns

och att han svarar på bön. För hon har fått bönesvar.

Sven gick ut skolan och började arbeta. På den tiden var det inga svårigheter att få jobb och lära sig det man var intresserad av. Han började så småningom arbeta på ett plåtslageri, där han trivts och arbetat i över trettio år.

Men kallelsen att engagera sig för Ryssland kom tidigt. Sven berättar hur en pastor som före revolutionen i Ryssland arbetat som missionär där, kom till deras hem. Han kom bort till Sven, som då var en liten pojke, och lade händerna på honom och började bedja för honom, i det att tårarna rann utför hans kinder. En kort tid därefter dog denne äldre missionär, men hans förbön hade gjort djupt intryck på Sven. När han sedan i tjugooårsåldern lämnat sig åt Gud och låtit döpa sig i pingstkyrkan, så hände också något speciellt:

-Det var en missionär som kom till mötet. På den tiden var det praxis att man låg på

knä och bad till Gud i ett sidorum innan mötet. Det kunde ju hända att Gud ville ha en ändring i programmet, och det var viktigt att lyssna in. Man gav Gud en chans. När den här missionären sedan kom in i mötet, sa han: -Jag har aldrig fungerat i den här gåvan, men när jag före mötet var i bön inför Gud, så sa Guds Ande

onen, men när Sven på allvar kom in i sin uppgift med resor österut, så var Sovjetunionen upplöst och landet hette Ryssland – som han hört i det profetiska tilltalet.

Sven beskriver:

-Varje plats jag besökte, tyckte jag var som mitt land. Det var som om jag skulle ha varit där förut.

-Det var som om en person stått vid min sida och sagt: -Sven, du ska till Ryssland!

att i detta möte finns en ung man som ska till ett land som idag är stängt som med kopparportar. När han sa så, var det som om en person stått vid min sida och sagt: -Sven, du ska till Ryssland! Landet hette då Sovjetunionen.

Ja, den här händelsen passerade. Sven uttrycker litet vemodigt: -Jag borde ha kunnat förbereda mig bättre; lära mig språket.

Men det gick sedan över tjugo år innan han första gången reste till Ryssland. Första gången, 1987, hette landet fortfarande Sovjetuni-

Han kom i kontakt med en pingstförsamling, där han på ett speciellt sätt blev mottagen:

-Pastorn bad hela församlingen resa sig, kallade fram mig och sa att nu skulle Sven avskiljas för detta land. Han hade inte talat med mig innan; han bara upplevde från himlen att han skulle göra så. Jag välsignades till att bli deras budbärare i deras eget land.

Sven upplevde en underbar himmelsk sanktion i detta. Och han kände som om varje plats han besökte var som hans eget hemland. Det kändes som om han hade

Springpojke!

Sven Westman har större delen av sitt liv fått arbeta som Guds springpojke, som han själv uttrycker det. Särskilt på äldre dar har han gjort många resor till Ryssland, främst Karelen, dit han förmedlat många hjälpsändningar och även uppmuntrat med trosstärkande förkunnelse i olika församlingar. Han kommer då och då tillsammans med sin fru Anne-Marie på besök i församlingen. Sonen Stig-

Erik har i många år arbetat i Maranataförsamlingens missionscenter i trogen tjänst med vaktmästeri och renhållning, och föräldrarna smälter naturligt in i gemenskapen när de kommer. Nyligen var de åter på besök, och då gavs tillfälle att göra en intervju med Sven. Han hade mycket att berätta från ett rikt liv.

varit där förut.

Han hade fått visum för ett helt år, och han upplevde Guds ledning att ta nya steg:

-Jag har ett bibelställe i Efesierbrevet som jag har byggt mitt liv på: *"Ty hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem."* Det är inget problem sist och slutligen – allt är förberett!

Så fortsätter Sven att berätta om olika människor och grupper han träffat och fått hjälpa. Åt en fattig pastor från Sibirien som hade stor familj gjorde han iordning en buss av en paketbil. På den tiden, för tjugo år sedan, fick man mycket för finska mark, och kunde åka flyg billigt mellan olika städer i Ryssland. Det var också lätt att köra över gränsen med kläder, mat och andra förnödenheter. Sven berättar om hur en man i Sundsvallsregionen, **Lennart Andersson**, via program i närradio manat till offer för att hjälpa nödställda i Ryssland. En gång ordnade man direktsändning från Ryssland då Sven var där, och kunde berätta om behoven från ort

och ställe. Det kom in över 50.000 kronor då. En man, som inte ens trodde på Gud, ringde och ville ge 8.000 kr, för han tyckte ändamålet var så behjärtansvärt. Efter en halv timme ringde han igen och ville ge mera. -Jag hade

-Det blev många tillfällen att vittna om Guds kraft för människor i olika miljöer.

lagt undan 12.000 för ett speciellt ändamål, men jag ger alltihop! Några dagar senare hade han kommit till Lennart Andersson och sagt: Jag fattar inte det här. Det måste vara Gud. Jag gick förbi Pressbyrån, och jag brukar aldrig köpa lotter, men fick en ingivelse att göra det. På den lotten vann jag 200.000 kr. Helt säkert var det från Gud, för Gud äger ju allt!

-Sådana händelser vittnar om att det finns en Gud!

Under många år körde Sven hjälpsändningar tre gånger i månaden till ett stort barnhem i Kexholm, som en gång var en finsk stad i Karelen. Att han kom in i den uppgiften, hade sin speciella historia.

Ett par journalister från en tidning i Jakobstad hade besökt barnhemmet, och gjorde ett reportage. De tog bilder som belyste den fruktansvärda situationen där. Sven hade visum, och kunde tillsammans med några vän-

ner omedelbart åka över med hjälp till barnhemmet. När de kom hem, ville tidningen som gjort reportaget intervjua dem, men Sven satte sig emot deras metoder.

-Den misär tidningen målade upp var sann, men om man tar fruktansvärda bilder, sådant man kan hitta var som helst, också i Finland och Sverige – man kan ha journalistik på två sätt. Verklighet, där man talar om orsak och verkan, eller bara sensation. Vi såg dessa barn. Men man hade gjort reportage som ett slag mot systemet. Men vi tog inte bilder på det sättet. Det var också några finnar som varit och filmat och visat på finsk TV, och man hade rasat i Ryssland.

Sven hade också med sig bilder från barnhemmet, men tidningen satte åter in sina skandaliserande bilder och skrev att Sven och hans vänner förnekade misären i barnhemmet och bara spelade regimen i händerna. Men så ringde chefredaktören för tidningen upp Sven, och ville ha en kommentar. Då fick han tillfälle att tala om hur de såg på sin uppgift. Det var inte att skapa sensation, utan att försöka hjälpa dem ingen brydde sig om. De fattiga blir inte hjälpta av att man bara målar ut hur hemskt det är, man måste också tänka på vilket land det handlar om.

Det slutade med att den här tidningen sände journalister tillsammans med Sven och hans vänner nästa gång de åkte till barnhemmet i Kexholm, och deras reportage har sedan varit positiva och till stort gagn för hjälparbetet i barnhemmet.

I samband med dessa resor, kom han ofta att besöka församlingar med både social och andlig hjälp.

Sven berättar om vilka enorma andliga nerslag det kunde vara på mötena, då

människor med andlig hunger kom och lämnade sig åt Gud. Men tiderna har förändrats. På frågan om på vilket sätt, säger Sven:

-Ja, vi vet ju Mammon. Han är fruktansvärd. När man ser att man kan få det litet bättre, vill man ha ännu bättre...

Men det blev många tillfällen att vittna om Guds kraft för människor i olika miljöer. Sven berättar hur han tillsammans med sin kusin **Fredrik** en gång kallats till stadsfullmäktige i Priozersk:

-Chefen på socialbyrån som var läkare, och vice borgmästarn var där. Det var en helt röd sal – golv, väggar, stolar och tak. Allt var rött. Det talade om en svunnen tid. Jag tyckte det var väldigt intressant, och tänkte att här skulle man för första gången få höra om Jesus. De ville veta varför vi kom dit. Jag sa vilka vi var, varifrån vi kom, tidningarna som skrivit. Det är viktigt att förmedla fakta. Men grundorsaken varför jag är här, sa jag, är att jag mött Jesus till frälsning. Och mitt vittnesbörd är inte bara med munnen, så jag bara talar och läser Bibeln. Det ska visas i goda gärningar, så folk får se att det finns en Gud, så de kan prisa vår Gud därför att han är god.

-Dom från socialbyrån hade aldrig hört en sådan formulering, och den kvinnliga vice borgmästarn blev knallröd. Jag hade en lång utläggning och sa:

-Och när det gäller lön, sa jag, får jag inte lön av någon, men det är frivilliga i Sverige. Det här fattar ni inte, ni får tro vad ni vill, men det här är sanning, jag behöver inte dölja något. Det är frivilliga i Sverige som ger, och jag är bara en springpojke åt Gud. Det är den bästa plats för vittnesbörd jag haft någon gång, för jag upplevde sanktion från himlen. Vad som hände när jag vittnat färdigt var att borgmästaren sträckte

fram sin hand och sa på ryska: Överenskommet! Tolken sa också att -Sven, det här var superbra! Varför skulle jag blygas för Jesus? Fredrik fick också berätta varför han var där, och det var ju för att jag ringt till honom och bitt honom hjälpa mig att köra. Folk har rätt till att få höra om Jesus!

Numera är det inte lika lätt att frakta tonvis med förnödenheter över gränsen, men det går i alla fall göra en hel del insatser. Sven har börjat besöka ett center där man tar hand om narkomaner åtta mil från Priozersk på ett gammalt militärområde som på svenska heter "Frihet".

-Där har en pastor byggt upp ett hus som måste grundligt renoveras och behöver nya elledningar. Sexhundra meter högspänningsledning måste dit, vi ska hjälpa dem, för vi har redan fått kabel! Sven berättar ivrigt. Han fortsätter tjäna som Guds springpojke.

Till slut ska Sven få förmedla en hälsning till våra läsare. Både troende och icke troende. Hans appell kom intensivt och angeläget. Den förmedlas

Sven Westman redo med hjälpsändning.

Sven och kusinen Fredrik hos barnrik familj i Ryssland.

-Varje människa har en uppgift. Gud har i Kristus en plan för varje människa.

här direkt:

-Att man inte tror på Gud fattar jag inte. Man tror ju på så mycket annat. Jag har svårt med att man säger att man inte tror på Gud. För Gud har lagt ner evigheten i varenda människa. Gud har en anknytning, så jag tror att om de skulle bli litet ärliga så finns han med där i beräkningen, den där guden man säger inte finns. Det finns ett bibelställe i Paulus brev till Titus, där det står att Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Guds nåd är Jesus Kristus, och han har funnits här på

jorden. Till dig du som säger att det inte finns någon Gud – utmana den här guden. För han säger: Kom, låtom oss gå till rätta med varandra. Om du blir ärlig och vänder dig till Gud och säger: om du finns, så visa dig! Då ska du få se. Då får du din chans. Jag tror inte Gud är så orättvis att bara några eller vissa ska lära känna honom. Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen.

Ni som är troende och vill ge järnet – kasta inte bort er frimodighet. Ge inte upp. Den tid vi lever i är inte lätt när

man tänker på den värd vi lever i. Allt ska suddas ut och bli så anpassat. Men då är det varken ljus eller salt. Och vi som är troende ska vara världens ljus och jordens salt. Det är bättre att vara ljus och lysa upp en mörk tillvaro för dem som vandrar i mörkret, och salt, som saltar med rätt dos där det behövs salt.

Om du tänker på hur kort jordelivet är – nu riktar jag mig till oss som har funnit Jesus, funnit livet. Vår omgivning som famlar i mörkret har rätt att se Jesus i oss, att vi verkligen har tackning för våra ord och gärningar. Det ska vara en enorm skillnad mellan samma person som förr har levt i synd och värld och har mött Jesus till upprättelse. Då är det en

livsförvandling, för man har vänt om 180 grader. Man går i en annan riktning, och det ska synas. Bibeln gör klart för oss att det syns.

Josef och Daniel var två män som det syntes om att de trodde på Gud och vandrade efter hans bud. I slutet av tidsåldern, innan resan är över, säger bibeln att det ska inte bli så lätt. Men då tröstar jag med att Gud har gett oss den Helige Ande, och vi kommer att ha övertag hela tiden fastän vi får betala ett pris. Om man då kallar det smålek, eller vad det är. För mig har det ingen betydelse. För att få tjäna konungarnas Konung

och herrarnas Herre behöver man inte blygas. För då kan man se varje jordevandrare i ögonen och vara ärlig, för när vi ändå vet att det här jordelivet tar slut – och vad kommer sen? Man kan förneka det här hur mycket man vill, men vi som har mött Jesus vet att livet kommer att fortsätta. Det finns bara två destinationer, två resmål. Du och jag får välja. Varje förståndig människa väljer väl det bästa målet. Om man får ett erbjudande för semesterresan till ett ställe där det regnar någonstans och ett annat där det är solsken året om, så säger väl förnuftet vad man väljer. Så är det

också med vårt evighetsmål. Den ena platsen är inte så bra, den andra är härlig, där vi ska få möta Honom vars namn är Jesus

Du troende människa, du tror väl på Jesus och vet att han är Vägen, Sanningen och Livet? Det är hans liv och hans sanning som kan frigöra oss idag. Det är nådens budskap till hundra procent.

Varje människa har en uppgift. Gud har i Kristus en plan för varje människa. Det är den planen som startar när vi tar emot Jesus. Det är individuellt, det är ingen kyrka eller organisation som kan ge oss den här uppgiften. Det är

Guds uppgift till människan. Knäpp dina händer och bed till Gud att du kommer in i din uppgift, och du ska bli bönhörd. För det är det bästa när du vet att du går den väg och är inne i den plan Gud har bestämt för dig. Kan man veta den alltid? Använd bondförnuftet. Det du ser framför dig och då använder ett naturligt sinne så ser du vad som är gott. För idel goda gåvor och fullkomliga skänker kommer från himlaljusets Fader. Allt som är gott är från Gud. Då är det inga problem, om vi ser att vi gör det goda. Ännu bättre är det om han välsignar det. Då blir det riktigt bra!

Att få möta JESUS!

Appell av Asta Olausson

Vi önskar att du ska få lära känna Jesus, som är vägen, sanningen och livet, och som har stor barmhärtighet med syndare.

Det står om Jesus att han kom en gång till en strand där några fiskare jobbade. Han visste hur de hade det. Han sa till dem: -Lägg ut näten på djupet, så får ni fångst! Då sa de: -Vi har arbetat hela natten och fått ingenting. Jag tror att många människor känner det så. Man har jagat efter det ena och efter det andra. Man har jagat i karriären, man har gett ut sig för så mycket, trott att man skulle få fångst, att man skulle få mat för sin själ. Man har gått på fester och partyn, provat droger, åkt på utlandssemester, gjort av med alla sina pengar och man har jobbat mer och mer - man har jobbat hela natten. Så finns inget utrymme för mer. Man är slut, man är färdig man är uppgiven. Man har inte funnit meningen med livet. Det här vet

Jesus om. Då säger han

så här: -Kasta ut på djupet, så ska ni få fångst! Lärjungarna är så färdiga, de har inget mer att komma med på egen hand. Därför säger de så här till Jesus: -Vi har jobbat hela natten utan att få något, men på ditt ord, vill vi handla. Vi vill pröva något nytt. Att kasta ut på djupet, att släppa fotfästet, att gå ut i något okänt, förlora kontrollen, överlämna sig åt någon. När lärjungarna gör det, så får de uppleva att de får fångst, de får mättnad, de får mer än de kan bära.

Då säger Petrus till Jesus, när han ser den stora fångsten och hjärtat är mättat: -Gå bort ifrån mig Herre, jag är en syndig människa. Jag är inte värdig detta. Han förstår att det är något övernaturligt, något gott, något speciellt. Då säger Jesus att de inte ska frukta. Nu tar Jesus hand om dem. Han ger dem innehåll i livet. Han ger dem arbetsuppgifter.

Då står det om lärjungarna, som nyss fått möta Jesus att de lämnade allt och följde Honom. De lämnade allt och följde Jesus. Så mycket var det värt att få möta honom. De hade fått något som var utöver det de kunde se med sina lekamliga ögon. De hade fått ögon som kunde se ända in i himlen, in i den härlighet Jesus kom ifrån. Det är detta vi som Jesu lärjungar också idag vill förmedla till människor i vår omgivning. Denna tro vi fick när vi mötte Jesus, hur livet förvandlades, hur han drog oss upp ur den djupa dyn och satte våra fötter på en klippa. Himmelen öppnades. Det står i bibeln att han har gått dit för att bereda oss rum, och detta är vårt hopp idag. Han har lovat han ska komma för att hämta oss hem till honom. Och vi vill förmedla detta Maranatabudskap som ger människan värde och livet innehåll.

AMALEK

Guds fiende

Predikan av
Michael Dakwar

Vi som sanna bibeltroende, accepterar bibeln som Guds ord, den enda auktoriteten för församlingsangelägenheter och personligt liv. Allt vad den innehåller är från Gud, och allt vad Gud säger i den, är sant och värt att accepteras. En man sa till mig: måste inte människan också använda sitt sunda förnuft när han läser bibeln? Naturligtvis ber Gud oss inte att lägga vårt intellekt åt sidan när vi läser bibeln. Vi måste använda vårt sunda förnuft. Men ditt sunda förnuft säger också att du måste acceptera det som sägs av en person som alltid talar sanning och aldrig ljugar.

Ibland måste man använda sin urskilningsförmåga när man hör saker från människor som ibland ljugar eller missförstår sanningen. Men Gud är sanning, han är inte en människa så att han kan ljuga. Därför är allt vad han säger sanning, och det är värt att accepteras. När vi läser Bibeln är det alltid bra att komma ihåg den principen att när det går förstå bokstavligt vad den säger, så sök då ingen annan tolkning. Med andra ord, när budorden är klara, varför ska vi försöka förvända dem? Problemet i vår tid är att många människor försöker förvanska Guds Ord och ställa dem i ett annat ljus. Därför finns det så många falska

läror idag, falsk undervisning och många osunda ting kommer in i församlingen och förstör många liv. Många av dessa som kommit med falska läror har trott om sig själva att de har mer sunt förnuft än Guds Ord. Det är ett mycket stort problem i församlingen idag. När vi läser Guds Ord med vår eget ande, själ och förnuft, är vi redo att diskutera med Gud och säga: du har fel i detta, men kanske jag kan acceptera dig på det här området!

Jag vill ge ett exempel utifrån kung Sauls liv. Vi ska läsa ur första Samuelsbokens femtonde kapitel.

Där får Saul en order från profeten Samuel att gå och förgöra amalekiterna. Vi ska läsa en del här om kung Saul, och hur han tolkade Guds Ord.

-Men Samuel sade till Saul: 'Det var mig HERREN sände att smörja dig till konung över sitt folk Israel. Så hör nu HERRENS ord. Så säger HERREN Sebaot: Jag vill hemsöka Amalek för det som han gjorde mot Israel, att han lade sig i vägen för honom, när han drog upp ur Egypten. Så drag nu åstad och slå amalekiterna och giv dem till spillo, med allt vad de hava, och skona dem icke, utan döda både män och kvinnor, både barn och spenabarn, både fäkreatur och får, både kameler och åsnor. (1 Sam 15:1-3)

Den första frågan här som uppstår är denna: Varför bad Gud Saul att förgöra amalekiterna? För att vi ska kunna förstå det, får vi gå till femte Mosebok:

-När HERREN, din Gud, giver dessa i ditt våld och du slår dem, då skall du giva dem till spillo; du skall icke sluta förbund med dem eller visa dem nåd. Du skall icke befrynda dig med dem; dina döttrar skall du icke giva åt deras söner, och deras döttrar skall du icke taga till hustrur åt dina söner. Ty de skola då förleda dina söner att vika av ifrån mig och tjäna andra gudar, och HERRENS vrede skall då upptändas mot eder och han skall med hast förgöra dig. (5 Mos 7:2-4)

Det här var ett generellt påbud som gällde behandlingen av alla folk som bodde i Kanaans land vid denna tid. På grund av deras korrumperade, omoraliska och dåliga liv så ville Gud att hans folk inte skulle ha något med dem att göra. Men vi ska nu lägga märke till det speciella påbud Gud gav angående amalekiterna. I femte Moseboks tjugonde kapitel läser vi om hur amalekiterna attackerade Israels folk. Amalekiterna var kända som ett mäktigt folk. De var fruktansvärda och korrumperade. De sparade ingens liv, inte ens de små barnens. De kunde jämföras med terrorister idag. De tog

ingen hänsyn till människoliv. Vi ska läsa om hur de lade sig i bakhåll för Israel. Men först läser vi om hur Mose bad Josua leda ett krig mot amalekterna. Med Guds hjälp och medan Mose lyfte händerna och bad till Gud, så segrade Israel i striden mot amalekterna. Men när Moses händer föll ner, så led de nederlag. Lägg märke till denna andliga princip. I hela bibeln så symboliserar amalekterna synd. Det är synden i vår gamla natur som vi måste bekämpa och ständigt försöka övervinna. Genom vår egen kraft kan vi inte göra det. Vi behöver ständigt bedja och vädja om Guds ingripande för att övervinna den. När vi beder och kommer närmare Gud och ropar på Gud kan vi övervinna. När vi inte beder, så förlorar vi. Det var vad som hände när Mose lyfte händerna och bad, så vann de seger över amalekterna. När han sänkte händerna, och när han var trött så led de nederlag. Israeliterna vann emellertid kriget mot amalekterna. Gud sa att Mose alltid skulle strida mot amalekterna. Det var vad Mose gjorde.

I kapitel 25:17 talar Mose och säger:

-Kom ihåg vad Amalek gjorde mot dig på vägen, när I drogen ut ur Egypten, huru han, utan att frukta Gud, gick emot dig på vägen och slog din eftertrupp, alla de svaga som hade blivit efter, medan du var trött och utmattad. Därför, när HERREN, din Gud, har låtit dig få ro för alla dina fiender runt omkring, i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning såsom din arvedel, skall du så utplåna minnet av Amalek, att det icke mer skall finnas under himmelen. Förgät icke detta. (5 Mos 25:17-19).

Det här var en befallning att inte glömma striden mot Amalek. Här ser vi fortsättningsvis hur Gud manar kung Saul att upprätthålla minnet av Amalek, därför Gud ville detta, och vi såg orsakerna till det. Vi ser också ett litet exempel på vad de gjorde när Samuel säger till amalekiternas kung Agag:

-Men Samuel sade: "Såsom ditt svärd har gjort kvinnor barnlösa så skall ock din moder bliva barnlös framför andra kvinnor." Därpå högg Samuel Agag i stycken inför HERREN, i Gilgal. (1Sam 15:33)

Här ser vi att Amalek hade handlat mycket brutalt mot andra folk. Därför hade Gud stor anledning att förgöra dem. Israels barn manades att inte kompromissa med amalekterna. Det var vad Gud också beordrade Saul: han fick inte kompromissa med amalekterna. Men vad gjorde nu Saul? Lydde han vad Gud sade åt honom att göra? Vi läser:

-Och Saul slog amalekterna och förföljde

dem från Havila fram emot Sur, som ligger öster om Egypten. Och han tog Agag, Amaleks konung, levande till fånga, och allt folket gav han till spillo, och han slog dem med svärdsegg. Men Saul och folket skonade Agag, så ock det bästa och det näst bästa av får och fäkreatur jämte lammen, korteligen, allt som var av värde; sådant ville de icke giva till spillo. All boskap däremot, som var dålig och mager, gävo de till spillo. (1 Sam 15:7-9)

Gud sade till Saul: Döda alla! Han dödade alla - utom kungen. Varför sparade

Det finns många i våra dagar som använder Jesu namn till att göra underbara ting. De gör mirakel, helar folk och gör fantastiska saker i människors åsyn. Men lyder de Guds ord? Tar de fasta på Guds ord, så att de ärar Gud, eller söker de egen ära? Försöker de upphöja Herrens namn eller sitt eget? Vems röst lyder de? Sin egen, eller Guds?

han kungen? Jo för han ville få ära genom att visa upp kungen för det folk han slagit. Det andra Gud sagt till honom var att förgöra all boskap. Han tillspillogav mycket av boskapen, men han tog till vara det bästa av djuren. Folket kanske tänkte: de här kan ge oss vinst, varför skulle vi förgöra dem? Vi kan använda dem, även för Guds räkning. Så handlar folk som använder sitt sunda förnuft. Gud kan inte mena att vi ska förstöra det bästa. Vi får ju ingen fördel av det. Men sa Gud verkligen så? Här upprepas den första synden människan föll i. Den där frågan kommer åter och åter igen. Skulle Gud ha sagt? Är det där vad han

verkligen menar? Vi måste använda vårt sunda förnuft, när det gäller att tyda vad ordet säger till oss. Men Guds ord säger: kompromissa inte! Om du vill lyda, så lyd helt och fullt. Det finns ingen kompromiss, särskilt när det gäller synd.

Nu kom Guds ord till Samuel, Gud sa åt honom att gå och se vad Saul gjort:

-”Jag ångrar att jag har gjort Saul till konung, ty han har vänt sig bort ifrån mig och icke fullgjort mina befallningar.” Detta gick Samuel hårt till sinnes, och han ropade till HERREN hela den natten.

(1 Sam 15:11)

I Guds ögon hade Saul och folket inte följt hans befallning. De höll inte det bud han beordrat dem att hålla. Det orsakade honom stor sorg. Så är det också med oss, när Gud har sagt åt oss att göra något, och vi gör det bara till en del, halvhjärtat; vi fullgör det inte som Gud önskar. Människor som inte har Guds ande, känner inte sorg som Gud. En människa som är fylld av Guds Ande, liksom Samuel, sörjer. Det gick honom hårt till sinnes att folket inte följde Guds bud. Så gick Samuel bort för att tala med Saul om vad som hänt. Han kom till Gilgal och frågade var Saul var. Folket berättade att han var på Karmel, och hade rest ett monument över sig själv. Det var en annan synd Saul begick mot Gud. Genom att resa ett monument för att ära sig själv, att visa att det var genom sin egen styrka han besegrade amalekterna, så att folket skulle hylla och minnas honom. Men var det verkligen genom sin egen kraft han besegrade dem eller var det Guds? Om det var Gud som besegrat dem, varför sökte Saul då egen ära istället för att ära Gud? Samuel uppsökte nu till Saul och talade med honom. När Saul ser Samuel, så är han så stolt, och talar om att han gjort allt vad Gud begärt. Vi läser:

-När nu Samuel kom till Saul, sade Saul till honom: "Välsignad vare du av HERREN. Jag har fullgjort HERRENS befallning." (1 Sam 15:13)

Jag har fullgjort Herrens befallning, jag har gjort allt vad han sade åt mig att göra! Men Samuel frågade om han verkligen gjort allt vad Gud befallt honom göra.

-Vad är det då för ett låte av får som ljuder i mina öron, och vad är det för ett låte av fäkreatur som jag hör? (1 Sam 15:14)

Notera här hur Saul försöker förvända Guds ord och sanningen. I nästa vers läser vi:

-Saul svarade: "Från amalekterna hava de fört dem med sig, ty folket skonade det bästa av fåren och fäkreaturen för att offra det åt HERREN, din Gud; men det övriga hava vi givit till spillo."

Saul säger här att det är folket som skonade djuren. Men förut läste vi ju om att det var Saul som tillsammans med folket gjorde detta. I alla händelser skulle folket inte ha agerat så här, om de inte haft tillåtelse från kungen. Den som hade huvudansvaret var ju kungen, än om folket utförde handlingen. Nu försökte kungen ursäkta varför de handlade emot Guds vilja. Han säger att folket ville offra åt Herren. De ville ge det de vunnit från världen till Herren. De ville genom detta tillbedja Herren på sitt sätt. Men Saul, Gud hade sagt åt dig att tillspilloge allt. Varför tog du då vara på dessa ting? Man måste ju använda sitt sunda förnuft! Vi måste göra vad som är bäst för att tillbedja Herren. Varför skulle vi förstöra alla dessa goda ting. Vi kan offra dem åt Gud! Vilket felaktigt sätt att tillbedja Gud! Här ser vi folket och Saul offra åt Gud det som inte hade kostat dem något. Det var inte från dem själva, de offrar ting de inte hade behov av, och så sa de att de skulle offra det åt Gud.

Saul är sinnebilden för människan som lever efter köttet, och kung David sinnebilden för människan som lever efter anden. Vad gjorde kung David när han ville offra åt Herren? I andra Samuelsbokens sista kapitel läser vi om när kung David ville offra åt Herren. Han ville bygga ett altare för att offra åt Herren för att Gud skulle ta bort en plåga från folket. Han gick till en man som hette Arauna och bad honom sälja en jordbit åt honom så att han skulle där kunna offra åt Herren. Arauna var en god man, och så att kungen skulle få det fritt. Han ville inte ta betalt av sin kung. Men vi läser vad kungen svarade:

-”Nej, jag vill köpa det av dig för ett bestämt pris; ty jag vill icke offra åt HERREN, min Gud, brännoffer som jag har fått för intet.” Och David köpte tröskplatsen och fäkreaturen för femtio siklar silver. (2 Sam 24:24)

Om Saul hade varit i Davids ställe, hade han förmodligen sagt tack så mycket, och bara tagit emot jordstycket gratis. Det var ju ett bra tillfälle; varför inte? Men kung David var annorlunda. Den viktiga poängen här, var att David ville inte offra åt Gud något som inte kostat honom något. Det är en mycket fin bild av rätt offer. Ett rätt offer, som har värde för Gud är det som verkligen har kostat dig något. Vad Saul och hans folk gjorde, var att de ville offra åt Gud sådant som inte hade kostat dem något. De var villiga att kompromissa med Guds påbud och göra det som verkade bra för dem.

De tog inte Guds ord på allvar, bokstavigt. De förvände Guds Ord. Vad svarade Gud honom då? Gud hade sänt Saul att förgöra amalekiterna. Vi läser:

-Och HERREN sände dig åstad och sade: ”Gå och giv till spillo amalekiterna, de syndarna, och strid mot dem, till dess att du har förgjort dem.” (1 Sam 15:18)

Samuel frågade Saul: Varför har du då inte hört Herrens röst? Men Saul var ännu inte övertygad. Han svarade Samuel:

-Jag har ju hört HERRENS röst och gått den väg på vilken HERREN har sänt mig. Jag har fört hit Agag, Amaleks konung, och givit Amalek till spillo. Men folket tog av bytet far och fäkreatur, det bästa av det tillspilogivna, för att offra det åt HERREN din Gud, i Gilgal. (1 Sam 15:20-21)

Det är den metod köttsliga människor använder. De försöker alltid finna en ursäkt för att de inte lyder vad Gud sagt, utan förvänder Guds ord. Men Gud tycker inte om sådana metoder. Han älskar människor som lyder honom och hans befallningar. Därför sade Samuel till Saul:

-Menar du att HERREN har samma behag till brännoffer och slaktoffer som därtill att man hör HERRENS röst? Nej, lydnad är bättre än offer, och hörsamhet bättre än det feta av vädurar. (1 Sam 15:22)

Lydnad är bättre än offer. Detta är en grundläggande princip, en mycket viktig princip i bibeln, en viktig princip för varje troende. Det blir ingen tillväxt i vårt andliga liv, och vi kan inte åtnjuta andliga välsignelser så länge vi inte lyder Guds ord som han säger. Inte som vi vill tolka det, men som Herren säger. Det finns många ting som verkar vara utan mening för oss i våra dagar, och många människor försöker kringgå Guds Ord genom att säga att de här tingen går inte applicera i vår kultur idag. Men Guds ord är levande och förändras aldrig. Det är gott för alla kulturer och alla generationer. Det som var gott för israeliterna det var också gott för de troende i första århundradet, och det är bra för alla troende i alla tider ända till idag. Lydnad är bättre än offer. Att lyda Guds ord, är mycket bättre än att göra många stora ting i Guds namn istället för att lyda honom. Det här är en princip som repeteras åter och åter igen i både gamla och nya testamentet. Lydnad är mycket bättre än att göra de största ting i Guds namn. Människor har byggt stora katedraler och kyrkor, de har startat många välgörenhetsinstitutioner och i Guds och Jesu namn har de gjort många fina saker. För dem själva är det kanske inte fel. Men dessa ting har

kanske mestadels gjorts i olydnad mot Guds ord. Alltför ofta måste människor kompromissa med Guds ord för att göra vad de själva vill. Det är väldigt fel. Vi ser hur religiösa människor i Guds namn göra många ting idag. Gud varnar för dessa människor. I Matteus 7 varnar Jesus själv mycket klart:

-Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: ”Herre, Herre”, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skola på ”den dagen” säga till mig: ”Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?” Men då skall jag betyga för dem: ”Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, I ogärningsmän.” (Matt 7:21-23)

Ser du bilden här? Det finns många i våra dagar som använder Jesu namn till att göra underbara ting. De gör mirakel, helar folk och gör fantastiska saker i människors åsyn. Men lyder de Guds ord? Tar de fasta på Guds ord, så att de ärar Gud, eller söker de egen ära? Försöker de upphöja Herrens namn eller sitt eget? Vems röst lyder de? Sin egen, eller Guds? Och Jesus säger till dem: Gå bort ifrån mig, för ni har inte åttlytt mina ord. Jag har aldrig känt er, gå bort ifrån mig, ni ogärningsmän. Det här är en väldigt kraftig varning. Människor gör under och stora ting i Guds namn. De använder också Jesu namn, och ändå säger Jesus att vad de gör är laglöshet. Med andra ord, de syndar mot Gud. Det här kan många inte förstå, för enligt sitt eget sunda förnuft så håller de Guds ord. Men i Guds ögon bryter de mot hans lag. De gör ting som misshagar honom, och arbetar mot hans vilja. Därför är det så viktigt för oss att vi gör Guds vilja. Det är bättre att vi uppfyller Guds ord precis som det står och människor kallar oss dåraktiga, än att försöka vara smart och tolka Guds ord enligt vårt förnuft så att människor tycker att vi är intelligenta och hedrar oss.

Gud söker människor som är villiga att lyda hans bud, och göra vad som är rätt i Hans ögon, och inte människor som bara vill göra vad de själva anser vara rätt.

Måtte Gud hjälpa oss att vara mera lydiga mot hans ord, och ha mera respekt för vad han säger till oss. Gud säger att den som ärar mig, ska jag ära, och det är bättre få ära från Gud än ära från människor. Ibland är det tvärt om; vi är ärade och respekterade av människor, men förlorar respekt och ära från Gud. Må Gud bevara oss från att falla i denna synd. Amen

Staten som Gud

Forts. fr. sid. 9

Vi bor i hyreskaserner med 2-3000 människor och ändå är vi flera ljusår ifrån varandra. Vi har värme i våra bostäder, vi har både kärnkraftsvärme och värme från olja och andra energier, vi har värme och vi har ljus och ändå håller vi på att frysa ihjäl. Vi kan ha ljus dygnet runt och ändå lever vi i ett kompakt mörker. Det går inte att säga till en människa att du skall älska, du kan inte säga till en maskin att den ska älska. Det finns inga möjligheter att säga till en maskin att nu ska du älska. Vi har blivit teknokratiserade och förstörda genom vårt eget arbete så vi har satt oss i den situationen. Vi hamnar i situationer som andra människor i tidigare generationer löste enkelt och naturligt i umgänget med varandra. Nu måste allting gå via experter.

De äldre måste ha psykologer och specialister och de produktiva åldrarna måste ha psykiatriker, det är otroligt vad vi behöver. För att inte tala om barnen. Det är så komplicerat så det finns ju snart inga möjligheter att fostra eller överhuvudtaget utvecklas i ett hem. Inte får vi

använda aga och inte får vi säga så och inte får vi göra så. Titta i tidningarna – vad har vi fått istället? Vi har fått en massa orakel som ska svara på alla våra frågor, religiösa frågor, teologiska frågor, ekonomiska frågor, psykologiska frågor, medicinska frågor. Det sitter orakel och skriver ihop "svaren" på alla våra problem.

Det som man förr samtalade med varandra om internt, det måste man överlämna åt specialister. Det här är utvecklingen emot det tillstånd och det samhälle som Skriften kallar för en vild djursstat. Den ska regeras utav Guds söner och människornas döttrar som tillsammans bygger ett Babel-rike, ett omänskligt rike, det är icke för människor, det är för övermänniskor och därför måste Gud utplåna det, om något mänskligt överhuvudtaget ska kunna utvecklas så måste han sätta stopp för den vidare utvecklingen.

Kom ihåg, att vi är på väg emot det stora Babylon med en väldig hastighet. Vi går emot den tid då det inte finns någon möjlighet att rädda någonting. Det Gud måste göra för att inte föreviga pinoorten för mänskligheten så att detta fortplantas

ner i ytterligare generationer, är att Han stiger ner och sätter stopp. Därför ropar han också, genom sin profet; Dragen ut ifrån Babylon. Det är snart tid att dra ut från allt detta etablerade, överreglerade stats-, kyrko- och kulturlivet och ställa sig utanför med allt det innebär.

Ty det heter så här: *"Dragen ut ifrån henne och gören eder icke delaktiga i hennes synder"* Även om vi skulle kunna klara oss undan de största farorna och svårigheterna i detta system, så har vi ett solidariskt ansvar. Så länge vi är förknäsliga med systemet och icke har gett vårt liv som en protest emot det, så har vi ett solidariskt ansvar inför Gud och därför säger Skriften: *"Dragen ut!"* Det är budet.

Då är frågan om hur detta ska kunna ske. Det gäller att få klarhet i hur man måste göra, vad man måste vara beredd på i det här läget.

Det är en ohygglig utveckling vi är inne i nu. Det går snabbt. Tiden är inne för Jakobs nöd. Nu ser vi förspelet. Det har tidigare skett i andevärlden; det har vi förnummit – nu börjar det på det politiska planet ta form.

Låt oss be om profetisk klarsyn och beredskap!

Vad kan jag göra för att bli frälst?

Carl Ole Jenssen

Det kom en gång en man och frågade: Vad skall jag göra för att bli frälst? Och det är väl en fråga som många har ställt. Kan jag göra något för att bli frälst? Då vill jag säga dig att du kommer för sent. För det som ska göras är gjort. Det gjorde Jesus för mig på

Golgota. Han gjorde det som skulle göras när det gäller din och min frälsning. Pris ske Gud. Därför ska du ta emot honom i tro. Tro på det som blir förkunnat, lyssna till evangelium. Så kan du bli frälst genom att tro, genom att lyssna och ta emot i tro. Gud välsigne dig i Jesu namn!

Et ögonblick av nåd!

Dessa två vittnesbörd är från CD:n *"Et øyeblikk av nåde"*, utgiven av Menigheten Pilgrimsfolket i Norge. CD:n, med vittnesbörd och sånger, kan beställas för 50 NOK+porto från: **Menigheten Pilgrimsfolket, Trondheimsvn. 71 B, 2072 DAL, Norge** • E-post: post@pilgrimsfolket.no

Inte religion - men ett liv!

Jonathan Asprusten

Jag vill läsa en väldigt känd psalm från bibeln. Det är psalm 23. Där står det:

-HERREN är min herde, mig skall intet fattas.

-Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

-Han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav de tröstar mig.

-Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn. Du smörjer mitt huvud med

olja och låter min bägere flöda över. Idel godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall bo i HERRENS hus evinnerligen.

Det är min Jesus som säger så här. Det är han som leder dig till vilans vatten. Om du känner att du inte har någon vila i det här livet eller att det stormar runt omkring dig, så kan han leda till vilans vatten, som det står här. Det som talas om här är ingen religion, det är ett liv vi kan ha. Det är liv i Jesus.

KORSETS BUDSKAP I DEN RELIGIÖSA FÖRVIRRING

Predikan av
Stig Andreasson
Påskan 2008

Jag tror jag har något viktigt att säga. Först och främst ska jag läsa Guds Ord. Vi läser ur första Korintierbrevet:

Ty talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss som bli va frälsta är det en Guds kraft. Det är ju skrivet: "Jag skall göra de visas vishet om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ned." Ja, var äro de visa? Var äro de skriftlärdä? Var äro denna tidsälders klyftiga män? Har icke Gud gjort denna världens visdom till dårskap? Jo, eftersom världen icke genom sin visdom lärde känna Gud i hans visdom, behagade det Gud att genom den dårskap han lät predikas frälsa dem som tro. Ty judarna begära tecken, och grekerna ästunda visdom, vi åter predika en korsfäst Kristus, en som för judarna är en stötesten och för hedningarna en dårskap, men som för de kallade, vare sig judar eller greker, är en Kristus som är Guds kraft och Guds visdom. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor. (1 Kor 1:18-25)

Vi tar också v 2 i andra kapitlet:

-Ty jag hade beslutit mig för, att medan jag var bland eder icke veta om något annat än Jesus Kristus, och honom såsom korsfäst.

Evangeliets budskap kan sammanfattas i uttrycket "talet om korset", eller "budskapet om korset", som några översättare skriver. Paulus sade sig inte vilja veta

av något annat än detta budskap om Jesus Kristus som korsfäst. I kapitel 15 samma brev, säger han: jag påminner om det evangelium jag predikade. Han säger att han hade där ett huvudstycke, och det bestod i att Kristus dog för våra synder enligt skrifterna, och att han uppstod på den tredje dagen. Det var det väsentliga, huvudstycket i Paulus' budskap.

Detta budskap har alltid mött motstånd och gensägelse i denna världen. Judarna begärde tecken. De var ofta väldigt fokuserade på det spektakulära, och bad ofta Jesus om speciella tecken; trots att han gjorde så många under och tecken ville de ständigt ha fler; de var ständigt på jakt efter något spektakulärt. De var också väldigt upptagna av lagen och lydnaden; att man på den vägen skulle komma i harmoni med Gud.

Grekerna gick den mänskliga visdomens väg. Grekerna ästunda visdom, säger Paulus. Därför var det inte så lätt att få in korsets budskap där heller. När Paulus kom till Athen, visdomens högborg i den grekiska världen, då sa dessa filosofer och vishetslärare: vad är det för pratmakare som har kommit till vår stad? Tänk att en av historiens verkligt stora förkunnare – det måste ha varit fantastiskt att sitta vid Paulus fötter och höra hans utläggning av skrifterna och hans förkunnelse. Men för dessa filosofer var han en pratmakare, för hans budskap var så annorlunda mot vad de var vana vid. Frälsning genom en korsfäst förkunnare! Det var dårskap i en värld där man höll på med mysteriereligioner, alla möjliga invigningar och gärningar, mänskliga ansträngningar. Talet om frälsning genom en korsfäst frälsare var dårskap. Så detta mötte motstånd.

Vi säger ibland att den första församlingen hade väldigt framgång. Och det hade den ju.

Men vi glömmar ofta att de hade också väldigt motstånd. Att det var svårt att komma in med evangelium på många platser och områden. Det har faktiskt varit så under hela historien. Korsets budskap har under historien varit ett ämne för diskussion och stridigheter.

Det skulle ta för lång tid att här och nu gå igenom hur man under historien har haft väldigt olika uppfattningar om försoningen, vad som egentligen skedde genom Jesu död på korset, och det är heller inte speciellt intressant för oss idag att se så mycket på detta. Men vi kan i förbigående nämna att också i vårt land var det under en tid något som man kallar "försoningsstriden". Det var två stora förgrundsfigurer på den tiden, **Rosenius** och **Waldenström**. Det finns mycket gott i både Rosenius och Waldenströms skrifter. Egentligen talade de nog förbi varandra. Det gällde många ting, bland annat den objektiva och subjektiva försoningen. Med den objektiva menar man att försoningen skedde när Jesus dog på korset. Då försonade Gud världen med sig själv. Den lutherska grenen lade tonvikten väldigt hårt just på detta. Waldenström var inte överens, han sa: nej, försoningen sker vid botbänken! När du kommer och lämnar ditt liv åt Gud får du förlåtelse för din synd och blir försonad med Gud. Båda hade rätt, egentligen. I bibeln beskrivs båda sidorna. Andra Kor 5:

-Det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv.

Där har vi den objektiva sidan. Gud har räckt ut handen, allt är färdigt från hans

KAP NS TID

sida. Men så kommer det några verser längre fram: *"Låt försona er med Gud"*. Man måste ta emot detta. Det har inte skett automatiskt för alla människor, du måste uppleva det personligt. Låt försona dig med Gud.

Nu ska jag tala litet om det väsentliga i korsets budskap, som det framställs i bibeln. Bara några grundläggande saker. Utan korset ingen frälsning. Petrus sa till judarna:

-Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bli frälsta.

Då menade han Jesus Kristus, inte bara idealmänniskan eller läraren Jesus, utan den korsfäste och uppståndne Jesus. Världslig visdom må förkasta detta budskap, men det är mänsklighetens enda räddning, det enda botemedlet mot vårt stora problem, som heter synden. Det som skedde på korset kallar Nya Testamentet för en återlösning eller ett friköpande. Där kan vi ta Rosenius till hjälp. Han var en lärdd man, och han förklarade att de ord som används i NT var ord man använde då man talade om att köpa fri en slav på slavmarknaden. Med ditt blod har du åt Gud köpt människor av alla stammar, folk och tungomål. Ni är köpta och betalning är given. Det betyder att Jesus kom ner till syndens stora slavmarknad och betalade priset för vår återlösning. Vi blev köpta tillbaka till den Gud vi kommit bort ifrån. Han betalade absolut priset. Men dessa ord betyder något mer. Det betyder inte bara att han betalade priset, men för oss bort från slavmarknaden så att vi aldrig mer ska komma tillbaka dit. Aldrig mer bli till salu!

Vem betalades priset till? Det finns några som menat att priset betalades till djävulen. Men inget i bibeln säger så. Detta var något som skedde inom gudomen. Så här står det: *"Gud försonade världen med sig själv"*. Man ger djävulen för stor betydelse om man menar att det skulle betalas till honom.

Det fanns ett problem, som vi bara kan fatta litet av. Det var en konflikt mellan Guds rättfärdighet och Guds kärlek och villighet till att frälsa. Gud kunde inte frälsa utan vidare. Det måste ske en försoning, ett friköpande. Guds rättfärdighet krävde ett offer och hans godhet ville gärna förlåta syndaren. Gud löste konflikten genom att själv stiga ner till vår värld. Det står om Jesus att allt skapades av honom, genom honom och till honom. Han blev inte bara Guds representant bland människorna, han blev också hela människosläktets representant inför Gud. Och han tog på sig hela den dom som låg på oss. Därför säger Romarbrevet att så skulle Gud visa att han var rättfärdig och samtidigt rättfärdiggöra den som tror på Jesus. Så kunde Gud göra något som verkar omöjligt. Han är fortfarande rättfärdig, och förlåter dem som inte är rättfärdiga, de som inte har någon grundlag för någon rättfärdighet. Men därför att Jesus har betalat priset, så kan Gud förklara dem rättfärdiga som tror på Jesus och ändå fortsätta att vara rättfärdig. Detta är fantastiskt! Detta är återlösningen, det är friköpandet.

Men korsets budskap är också att synden har blivit sonad. Dvs, straffet, domen, skuldbrevet är utplånat. Det ligger i detta fantastiska ord som är så djupa att det inte är lätt sätta några andra ord: Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bli rättfärdighet från Gud. (2 Kor 5:21)

Han blev alltså ett syndoffer, han blev behandlad som synden själv. Han blev inte syndare – absolut inte, synd fanns inte i honom. Men han blev ett syndoffer, ett skuldoffer. Och så kunde han nagla vårt skuldbrev vid korset. Där sitter det alltid; och har inte längre någon kraft och verkan. Så sker detta fantastiska att våra synder tillräknas Jesus, trots att han var den syndfrie. Och hans rättfärdighet tillräknas oss. Vilket byte! Dina synder tillräknas honom, hans fullkomliga rättfärdighet tillräknas dig. Den rättfärdighet vi får är en tillräknad rättfärdighet. Den som inte låter det bero på gärningar, men tror på honom som rättfärdiggör den

ogudaktige, hans tro tillräknas honom till rättfärdighet.

I honom har vi förlossningen, syndernas förlåtelse efter hans nåds rikedom. Jesus, Guds sons blod, renar från all synd. Detta är med några få ord korsets budskap, som det är framställt i Nya Testamentet.

Då kommer den stora frågan: är den religiösa förvirringen större i vår tid än under tidigare skeden?

Vi har talat litet om hur det var på Paulus tid, och stridigheterna som varit förr. Det var en viss förvirring då också. Det är också idag så mycket tal om läror och teologi. Det viktigaste är att ha Försonaren i vårt hjärta. Men det är speciellt stor förvirring i vår tid.

I över femtio år har jag och Åse arbetat i Frankrike, och vi börjar nu allt mer förstå att medan vi mest varit upptagna med den andliga situationen i Frankrike, har det skett ett jordskred i hela Skandinavien. Vi känner inte igen mycket av den kristenhet och väckelserörelse som vi upplevde i unga år. Ju fler jag talar med, dess mer får jag bevis för att många har svårt hitta ett andligt hem där de trivs och får ut något av möten och förkunnelser. Det kommer fram allt mer att tvivlet på Guds Ord har trängt djupt in också i frikyrkligheten. Man har blivit allt mera gränslös, har inga klara linjer, drar inte upp någon klar skillnad mellan rättfärdighet och orättfärdighet. Man har upplevt en slags katolicismens renässans i Norden. Märkligt att det skulle bli så.

Vi har bara en kristen dagstidning, Dagen. Under senare år har jag konstaterat att där kan man läsa artiklar som måste betraktas som katolsk propaganda. Dem har man inte satt in för att varna för villfarelsen, för man har inga kommentarer, inget som säger att detta är vi inte överens om. Nej, det är bara rakt på sak. Skribenter får skriva något som är katolsk propaganda. Det har blivit så att man menar att en kristen tidning ska vara öppen för olika åsikter, och målet är inte att visa vägen, utan att skapa debatt och vara öppen. Men det konstiga är att om man någon gång försöker att säga något som går emot dessa trender, så får man inte alltid in vad man skriver i tidningen Dagen. Toleransen är enkelriktad.

De flesta människor här i Sverige vet inte så mycket om katolicismen. Det behövs mycket upplysning. De flesta vet inte att

när man firar mässa i katolska kyrkan innebär det att Jesus kommer ner till kyrkans altare och offerar sig själv ständigt på nytt till sin himmelske Fader. Och mässan har inflytande på både levande och döda. Den ger särskild nåd för dem som är med på mässan, och man kan också läsa mässor för de avlidna.

Det är gåtfullt att man i det gamla protestantiska Norden inte ser denna villfarelse.

Vi har fått en förvirring i vårt land. För något år sedan skrev en statskyrkopräst till mig så här: *"Både min hustru och jag är storligen förvånade över att alla kyrkor och samfund i Sverige nu tycks luta starkt mot den katolska kyrkan."* Han var chockerad. Han är en bibeltroende man, som bygger på evangeliets grund-sanningar.

-Vi måste se på det som förenar, och inte det som skiljer, säger man. Det låter fint. Då ska vi alltså se bort ifrån att den katolska kyrkan säger att hon är den enda sanna kyrkan, och andra inte är sanna kyrkor. Ska vi se bort ifrån att utan katolska kyrkans sakrament, kan vi inte bli frälsta? Vad är det som förenar då? Det finns en Gud och Jesus är Guds son och att bibeln är Guds Ord. Ja, men katolska kyrkan säger att också traditionen är Guds Ord. Det går helt enkelt inte se bort ifrån en massa saker och säga att vi samlas omkring det som förenar. Det är alltför viktiga saker som skiljer. Såvitt jag förstår finns ingen möjlighet. Ska vi vara evangeliska kristna som håller fram grundsanningarna i Guds Ord, kan vi inte vara överens med katolska kyrkans krav på totalitär makt över allt som har med kristendom att göra.

En annan sak som skapat mycket förvirring i vårt land är det som skedde för 25 år sedan då trosrörelsen föddes här i Sverige. De började förkunna en försoningslära som var fullständigt på kollisionskurs mot allt som predikats; vare sig man var rosenianare eller waldenströmare så fick man höra något alldeles nytt då trosrörelsen började predika i vårt land. Många tror att de övergett den läran nu, men det har aldrig kommit något tydligt avståndstagande från ledande håll. Man gav ut böcker av amerikanska trosförkunnare. **Kennet Hagin**, t ex. När man nu gav ut böcker med hans förkun-nelse, måste man väl vara enig med vad han förkunnar. De lär att Jesus dog inte bara fysiskt på korset, han dog även

andligen. Han blev av djävulen förd till helvetet där han var i tre dagar. Då blev han född på nytt, uppstod och vann sin seger. Det betyder således att segern vanns i helvetet och inte på korset. Det betyder också att Jesus behövde födas på nytt. Såvitt jag förstår, är det bara syndare som behöver födas på nytt. Jesus var inte syndare. Därför är det otänkbart att han skulle behöva födas på nytt, för i så fall vore han inte annorlunda än alla andra. Och att han blev överläten åt satan när han dog, är på total kollisionskurs mot Guds Ord. *"Fader, i dina händer överlämnar jag min ande"*, var Jesu sista ord. Det var till sin himmelske Far han sa det. Och till rövaren sa han inte: nu ska du vara med mig tre dagar i helvetet, sen får du komma med till paradiset. Nej, idag ska du vara med mig i paradiset, sa Jesus. Inte efter femhundra år i skärselden heller, utan idag. Om någon hade

JESUS ÄR DEN-
SAMME IGÅR, IDAG
SÅ OCK I EVIGHE-
TET. HAN KOMMER
ALDRIG ATT FÖR-
ÄNDRAS, HAN FÅR
ALDRIG NÅGON
ANNAN NATUR.
HAN ÄR DEN HAN
ALLTID VARIT. DEN-
NE KRISTUS VILL VI
FÖRKUNNA.

behövt komma till skärselden, var det rövaren på korset. Han hade inte chans att ordna upp något i sitt brokiga liv, han blev frälst i elfte timmen. Bara för det att han insåg och bekände sin synd. Han trodde på Jesu gudom, ty han sa: tänk på mig då du kommer i ditt rike. Han trodde att Jesus var Messias. Det är Guds ofattbara nåd mot den mest ovärdige syndare. Det är evangeliets budskap. Där har vi inget om att Jesus blev övervunnen av djävulen och fick satans natur. Tänk att någon kan säga så. Han som bad för sina bödlar, hur skulle han kunna ha satans natur? Det är blasfemi att påstå något sådant. Katolikernas lära om att Jesus offerar sig varje dag i mässan är också blasfemi, det är hädelse.

Kennet Hagin sa att korset var nederlagets plats. Jag håller med om det. Men

jag håller före att det inte var Jesus som led nederlag där, utan det var djävulen som besegrades där. Så står det i min bibel. Det är bra att kunna läsa. Därför kan jag läsa själv. Jag behöver inte gå via Kennet Hagin eller någon av hans efter-sägare. I bibeln står att Jesus avväpnade andevärldens furstar och väldigheter, och han triumferade över dem på korset.

Måtte kristenheten vakna över vad som håller på att ske. Det måste väl finnas människor som reagerar? Man kanske reagerar i tysthet. Gud vare lov, det skedde aldrig någon förändring med Jesu natur. Han är densamme igår, idag så ock i evigheten. Han kommer aldrig att förändras, han får aldrig någon annan natur. Han är den han alltid varit. Denne Kristus vill vi förkunna.

Det konstigaste av allt konstigt är att katolicismen med sitt inflytande och trosrörelsen med sin förkun-nelse håller på att flyta samman. Det är det mest gåtfulla av allt. Bibeln talar om villfarelsens ande, och kärlek till sanningen. Har man andra motiv än att föra ut sanningen, och är man gripen på ett eller annat område av villfarelsens ande, så kan man naturligtvis gå i vilken riktning som helst till slut. Men Gud vare lov, vi har Guds ord, och får hålla oss till detta.

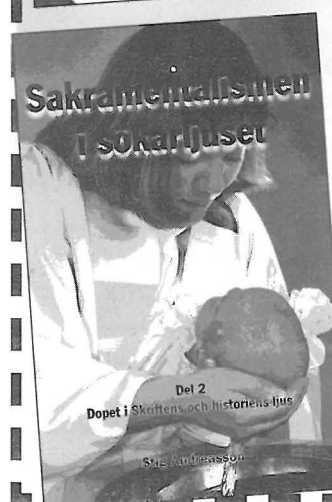
Det är viktigt att vi som evangeliska, bibeltroende kristna håller oss till det som är klart och tydligt i Guds ord. Inte spekulera. Ibland händer det även i bibeltroende kretsar att man går utöver vad skrivet är. Man spekulerar. När man talar om korset och försoningen, ställer jag mig frågan: står det om detta i Guds Ord? I en tidning läste jag att på korset blev Jesus övergiven av sin Fader, för han sa ju: min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig. Då utöste Gud Fader sitt raseri över sonen. Då tänkte jag: står det verkligen så? Är det detta som ligger i Jesu ord? Jag upptäckte då att det står att vi ska vandra i kärlek såsom Kristus älskade oss och utgav sig som en gåva och ett offer, Gud till en välbehaglig lukt. Jesu offer på korset var för Gud Fadern en välbehaglig lukt, står det. Hur skulle det då kunna vara så att han utöste sitt raseri över honom?

Då gör man en dualism här; så Gud Fader är en vredgad Gud här, och så kommer sonen. Man får nästan tro att sonen kom för att frälsa Gud Fadern från hans vrede, istället för att frälsa människorna. Han tog på sig straffet och domen och

allt detta som skulle bli följden av synden, men jag tror inte det var en sådan brytning, för den rätta översättningen av 2 Kor 5 är att Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han kan inte bli fullständigt skild från sig själv, men Jesus var vår representant inför Gud och som människa skulle han bära mänsklighetens synd, och då upplevde han denna ångest och vanda och gudsövergivenhet i sin själ.

Jag kan inte pejla djupet i detta, jag vågar inte tränga in i vad som kunde ligga i detta fullt ut. Jesus måste vara ensam. Han var mänsklighetens representant inför Gud. Därför sände Gud inte tio tusen änglar för att befria honom från korset. Han kunde ha gjort det, men då hade inte försoningen blivit fullbordad. Då hade inte det skett som blev grunden för vår frälsning. Därför ser jag inte Gud som den vredgade Guden som utöser något raseri över sin son, men jag ser honom som den rättfärdige guden som ger det han själv har för att människorna ska räddas. Det var inte någon konflikt på något sätt. Det var harmoni.

Gud blev inte kärleksfull på grund av att Jesus dog, han var kärleksfull tidigare. Han älskade världen så att han gav. Kärleken var grunden till vad som skedde.

Sakramentalismen i sökarljuset

**Två nya skrifter av
Stig Andreasson**

Stig Andreasson har en ingående kännedom om den Katolska kyrkan. Både genom studier, och personliga erfarenheter från missionsarbete i Frankrike. Sakramentalismen, som aldrig blev utrensad ur svenska statskyrkan, avslöjas här. Det är en förförisk teologi som idag är på fram-march i de evangeliska församlingarna.

**Varje häfte 29:-/st
Se kontaktruta sid 27**

Ledaren

Forts. fr. sid. 5

grannländer är hemundervisningen betydligt mer vanlig än i Sverige och ute i Europa räknar man med att ca. 200.000 barn hemundervisas.

Enligt regeringens policy ska det i och med nya skollagen bli svårare att få tillstånd till att bedriva hemundervisning. I förarbetet till nya skollagen ges inte mycket utrymme kring frågorna om alternativa undervisningsformer överhuvudtaget. Tanken ryms inte i det totalitära skolsystem myndigheterna arbetar fram. Angående hemundervisningen ges en kort kommentar som totalt diskvalificerar de föräldrar som valt undervisningsformen: "I sakens natur ligger att denna bestämmelse bör tillämpas med stor restriktivitet."

Regeringen säger i paragrafens förarbete att "villkoren för att få fullgöra

skolplikten på annat sätt skall skärpas genom att det skall föreligga särskilda skäl för att medgivande skall kunna lämnas." Vidare framgår att "Inga remissinstanser har kommenterat frågan.", vilket inte är så konstigt eftersom inga hemundervisande föräldrar kontaktats av utredarna. Skärpningen motiveras med att alla barn ska ha rätt till en likvärdig utbildning och att den aktuella verksamheten måste framstå som ett fullgott alternativ till den reguljära undervisningen för att medgivande skall kunna ges. Den ordalydelsen är i princip oförändrad från nuvarande skollag men för att ytterligare betona att bestämmelsen bara är avsedd att tillämpas i undantagsfall anser regeringen att "det som en ytterligare förutsättning för medgivande anges att det skall föreligga särskilda skäl för ett sådant medgivande. Vad som kan utgöra särskilda skäl får avgöras från fall till fall vid en helhetsbedömning utifrån barnets intressen."

ETT VANLIGT ARGUMENT myndigheterna använder vid avslag av ansökan

från föräldrar som vill hemundervisa är att barnen genom hemundervisning berövas en rättighet. Barnen ställs mot föräldrarna och utan att fråga vare sig föräldrar eller barn beslutar stadsdelsnämnder och kommunpolitiker över huvudet på den som ansöker. Ingen hänsyn tas till ovan nämnda tillgängliga studier om hemundervisningen eller de resultat som visas upp. Att det finns omdömen och utlåtanden från skolpersonal som övervägande gett hemundervisningen gott betyg tiger man om.

Vem avgör vad som är det bästa för barnen? Enligt svenska myndigheter saknar föräldrarna den kapaciteten. Det finns inte ett enda exempel på att föräldrar eller barn tillfrågats om vilken undervisningsmiljö som kan tänkas vara den bästa. Helt godtyckligt beslutas om barnens skolgång, trots att det i skollagen är klart uttalat som ett övergripande mål, att den unges inställning så långt det är möjligt skall klarläggas och att hänsyn ska tas till elevens vilja och åsikter.

Konferenser och väckelsekampanjer i sommar!

Maranataförsamlingen inbjuder till **sommarkonferens 19 - 27 juli**. Mobilisering omkring Guds Ord, och påminnelse om församlingens ursprung och mål!

Tältmöten i Rålambshovsparken i Stockholm, planeras preliminärt **7-10 augusti**. Mera information kommer.

Pilgrimsfolket i Norge inbjuder till **väckelsekampanj på Youngstorget i Oslo** under **senare delen av augusti**. Tid återkommer vi om på hemsidan och i nästa nr av Midnattsropet.

Varmt välkommen att delta med tid, kraft och medel i det viktiga missionsuppdraget att göra Jesus känd bland människorna i denna tid av stort avfall. "Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd."

MARANATA-
möte
kl. 1900
←

Pilgrimsfolket i Norge

Direktsända möten på internet!

Tider:

Onsd 19.30 Bibelstudium

Sönd 18.00 Väckelsemöte

Video: www.pilgrimsfolket.no/video.html

Ljud: www.pilgrimsfolket.no/audio.html

Besöksadress: Fredensborgvn. 24F, Oslo

Månadens CD

Grundliga bibelstudier varje månad på CD. Just nu sänds serien "Församlingen och statsmakten" med Jan Egil Hafsahl.

Pris: 250 NOK/år

Beställningsadress: Månadens CD, Trondheimsvn. 71 B, 2072 DAL, Norge

E-post: post@pilgrimsfolket.no

Radio Maranata ● Stockholm, 88 MHz

NYA TIDER!

Må - fr 8.00 - 8.30

Lö - sö 8.00 - 9.00

Må & on 18.00 - 19.00

Må - To 23.00 - 23.30

Lö - Må 2.00 - 2.30

Göteborg, 94,9 MHz

Tisd 21.00, Lörd 15.00

Radiosändningar via internet:

www.maranata.se

VÄLKOMMEN TILL MÖTEN HOS MARANATAFÖRSAMLINGEN!

Tider:

Månd-fred 12	Bönemöte
Tisd 12 & 19	Bibelstudium
Torsd 19	Bönemöte
Lörd 18	Ordet och bönen
Sönd 11	Ordets förkunnelse
Sönd 18	Väckelsemöte

För ytterligare information, se hemsidan,
Dagens Nyheters predikaturer och
kontaktrutan till höger.

LIVE- SÄNDNINGAR

Bibelstudier, väck-
elsemöten och
förkunnelse sänds
över internet!

www.maranata.se

(Mötena lagras också
för nedladdning)

Kontakt

Besöksadress:

Bällsta Missionscenter, Bäll-
stav. 100, Bromma, Stockholm.
(Kommunala färdmedel: Buss
112, 113, Hpl. Solvalla)

Beställningsadress:

BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34, 161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

**OBS! Alla priser är
exklusive porto.**

Romarbrevet

Rättfärdighet
från Gud!

Rättfärdighet
från Gud

59:-

I denna bok presenteras en rad
bibelstudier över Romarbrevet,
som Arne Imsen höll på 70-talet.
Studierna tar på ett enkelt sätt
upp församlingens unika karaktär,
uppdrag och mål.

Biografi

Fånge 7425 är nu

FRI!

Kjell Roos berättar

Fånge 7425
är nu fri!

59:-

Kjell Roos har en väldigt spännan-
de livshistoria att berätta. I detta
vittnesbörd finns också förkunnelse
om vilken förvandlande kraft
som är i evangelium.

Äktenskapet

För
äktenskapet
- i tiden

Analys och argument i debatten

Ola Nilsson

För äktenskapet
- i tiden
Av Ola Nilsson
Relevant förlag

198:-

Aktuell bok som på ett avslö-
jande sätt visar på vilket förljuget
sätt den homosexuella livsstilen
kommit att upphöjas till norm i
det svenska samhället. Boken är
välskriven och ger mycket angelä-
gen information som är nödvändig
att känna till idag.

Missionshotellet!

Budget 375:- (inkl. frukost)

Enkel 565:- (inkl. frukost)

Dubbel 765:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
440:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Böcker, musik m.m.

Listor över böcker, musik,
mötesinspelningar m.m. finner
du på vår hemsida, under fliken
Bällsta Mediacenter.

-Vi vill ge våra barn det bästa!

Emanuel Johansson och Roger Lindroos har hela skoltiden fått hemundervisning. Då SVT intervjuade för programmet *Existens* uttryckte de vad detta betydde och sina synpunkter. Här publicerar MR en del av svaren ostympat!

SVT: Hur känner du som gått hemundervisning inför det. Har du fått social träning bland kompisar utanför församlingen?

Emanuel: Absolut, jag har fått min sociala träning, jag har träffat människor från olika kulturer och med olika uppfattningar. Samtidigt vill jag säga att när jag som liten började skolan tror jag det hade varit väldigt otryggt för mig att kastas in bland en massa olika uppfattningar, och inte få känna den tryggheten att det är i hemmet, där jag vet vad som är rätt och fel, det är i hemmet jag får ha utgångspunkten. Sedan är det självklart nyttigt att ta del av olika uppfattningar. Men för ett barn som börjar skolan i sex- eller sjuårsåldern; tror jag inte det är det bästa att kasta in barnet utan någon trygghet.

SVT: Hur vill du att dina barn ska undervisas?

Emanuel: Jag ifrågasätter starkt den värdegrund som presenteras i skolan idag. Då jag ser på nyheter och läser om skolan, så märker jag att det finns uppenbara problem. Sverige är ett välfärdssamhälle, men många lider, inte minst psykiskt. De känner en otrygghet i samhället. Jag tror att hemundervisningen är ett svar, ett alternativ som är mycket bättre för barnen. Det handlar om barnets bästa.

SVT: Om man skärper lagen, så att hemundervisning inte längre blir möjlig, vad kommer du att göra med dina barn då?

Emanuel: Det får jag ta ställning till när det blir dags, men spontant måste jag säga att jag skulle ha svårt att skicka mina barn till den otrygga miljö skolan är idag. Jag tycker inte att skolan idag är en neutral institution för tillhandahållande av kunskap. Det är mer än så, där finns en människosyn, en livssyn som jag faktiskt inte är överens med. Om jag har barn och familj, vill jag ge mina barn det jag tycker är bäst för dem.

Roger: När jag gick hemundervisningen, var det väldigt olika syn på det här var man befann sig i landet. Det var ju

olika skolor som skulle ge sitt bifall, beroende på var man bodde. Jag växte upp i Östergötland. Där hade vi väldigt fin kontakt med ledningen för den kommunala skolan. Vi hade regelbundna besök och även god hjälp.

SVT: Hur skiljer det sig det du har lärt och elever i kommunala skolor får lära sig?

Roger: Rent kunskapsmässigt tror jag inte det skiljer så mycket. Man måste komma fram till vad man värderar, vad som är kunskap, vad som är värt att kunna inför livet. Vem är det som säger att skolan är så neutral? Jag ifrågasätter det starkt. Det blir mer och mer lagar, mer och mer snävt hur man egentligen ska få tänka för att det ska bli korrekt idag. Bara det säger att det är en religion. Man måste se i det större perspektivet, tycker jag. Det går inte tro att den kommunala skolan är någon form av neutral institution – det stämmer inte. De värderingarna som finns där, kommer också någonstans ifrån.

Emanuel: Det finns en sak till varför vi vill ha hemundervisning och inte en skola. För oss är det väldigt viktigt att just *föräldrarna* tar ansvar för sina barn. Det skulle inte gå för sig att en familj säger: vi vill ha våra barn i Pilgrimsskolan, och skickar hit sina barn och själva gör något annat. Då skulle det handla om en mera allmän skola. Men för oss handlar det om att det måste finnas en övertygelse och inriktning från föräldrarnas sida: Vi vill ta ansvar för våra barn, vi vill ge våra barn det bästa.